Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

2019. gada 10. aprīlī*

Subsīdijas – Indijas izcelsmes plastiskā čuguna cauruļu un caurulīšu imports – Īstenošanas regula (ES) 2016/387 – Galīgā kompensācijas maksājuma noteikšana – Indijas regulējums, ar ko ir noteikts dzelzsrūdas eksporta nodoklis un dubulti dzelzceļa pārvadājumu tarifi, kuri ir nelabvēlīgi eksportam paredzētas dzelzsrūdas pārvadājumiem – Regulas (EK) Nr. 597/2009 (aizstāta ar Regulu (ES) 2016/1037) 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts – Finansiāls ieguldījums – Preču piegāde – Rīcība, ar ko privātai organizācijai "uztic" veikt funkciju, kura veido finansiālu ieguldījumu – Regulas Nr. 597/2009 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Subsīdijas īpašais raksturs – Regulas Nr. 597/2009 6. panta d) punkts – Ieguvuma aprēķināšana – Kaitējums Savienības ražošanas nozarei – Cenas samazinājuma un kaitējuma starpības aprēķināšana – Cēloņsakarība – Piekļuve antisubsidēšanas izmeklēšanas konfidenciālajiem datiem – Tiesības uz aizstāvību

Lietā T-300/16

Jindal Saw Ltd, Ņūdeli (Indija),

Jindal Saw Italia SpA, Trieste (Itālija),

ko pārstāv *R. Antonini* un *E. Monard*, advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *J.-F. Brakeland* un *G. Luengo*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Saint-Gobain Pam, Pontamusona [*Pont-à-Mousson*] (Francija), ko pārstāv *O. Prost*, *A. Coelho Dias* un *C. Bouvarel*, *avocats*,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/387 (2016. gada 17. marts), ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam (OV 2016, L 73, 1. lpp.), ciktāl šī regula attiecas uz prasītājām,

* Tiesvedības valoda – angļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši V. Valančus [*V. Valančius*], P. Niuls [*P. Nihoul*], J. Svenningsens [*J. Svenningsen*] (referents) un U. Ēbergs [*U. Öberg*],

sekretāre: S. Bukšeka Tomaca [*S. Bukšek Tomac*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2018. gada 4. jūlija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītājas – *Jindal Saw Ltd*, privāto tiesību sabiedrība, kas reģistrēta saskaņā ar Indijas tiesībām, un *Jindal Saw Italia SpA*, sabiedrība, kas reģistrēta saskaņā ar Itālijas tiesībām un kas pieder *Jindal Saw*, – darbojas tostarp plastiskā čuguna cauruļu un caurulīšu, kas paredzētas Indijas tirgum un eksportam, ražošanas un tirdzniecības jomā. Attiecīgajā šajā lietā aplūkotajā laikposmā trīs saistītas sabiedrības iesaistījās *Jindal Saw* preču tirdzniecībā Eiropas Savienībā, proti, papildus *Jindal Saw Italia* – arī *Jindal Saw España SL* un *Jindal Saw Pipeline Solutions, UK* (turpmāk tekstā visas kopā – "*Jindal Saw* tirdzniecības struktūras").

2 2014. gada 10. novembrī *Saint-Gobain Pam*, *Saint-Gobain Pam Deutschland GmbH* un *Saint-Gobain Pam España S.A*. (turpmāk tekstā visas kopā – "sūdzības iesniedzēja") saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas [Savienības] dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 37/2014 (2014. gada 15. janvāris) (OV 2014, L 18, 1. lpp.) (aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.)), cēla sūdzību Eiropas Komisijā atbilstoši Regulas Nr. 1225/2009 5. pantam, lai tā uzsāktu antidempinga izmeklēšanu par Indijas izcelsmes plastiskā čuguna cauruļu un caurulīšu importu.

3 Ar paziņojumu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2014. gada 20. decembrī (OV 2014, C 461, 35. lpp.), Komisija uzsāka antidempinga procedūru par aplūkoto importu (turpmāk tekstā – "antidempinga procedūra").

4 Vienlaikus 2015. gada 26. janvārī sūdzības iesniedzēja saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 597/2009 (2009. gada 11. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas [Savienības] dalībvalstis (OV 2009, L 188, 93. lpp.), kas grozīta ar Regulu Nr. 37/2014 (turpmāk tekstā – "pamatregula") (aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1037 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 55. lpp.)), iesniedza sūdzību Komisijā saskaņā ar pamatregulas 10. pantu, lai tā arī uzsāktu antisubsidēšanas izmeklēšanu par aplūkoto importu, ņemot vērā dažādās subsīdijas, kas bija piešķirtas Indijas ražotājiem, tostarp subsīdiju saistībā ar dzelzsrūdas ieguvi.

5 Ar paziņojumu, kas *Oficiālajā Vēstnesī* publicēts 2015. gada 11. martā (OV 2015, C 83, 4. lpp.; turpmāk tekstā – "paziņojums par uzsākšanu"), Komisija uzsāka antisubsidēšanas procedūru par aplūkoto importu (turpmāk tekstā – "antisubsidēšanas procedūra").

6 2015. gada 24. jūnijā *Jindal Saw* iesniedza Komisijai savus apsvērumus par atsevišķiem antidempinga analīzes aspektiem, par kaitējumu, kas nodarīts Savienības rūpniecībai, un Savienības interesēm. Šie apsvērumi attiecās gan uz antidempinga procedūru, gan antisubsidēšanas procedūru.

7 2015. gada 18. septembrī Komisija pieņēma Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/1559, ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam (OV 2015, L 244, 25. lpp.; turpmāk tekstā – "pagaidu antidempinga regula"). Attiecīgais ražojums šajā regulā bija definēts kā Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) caurules un caurulītes.

8 2015. gada 23. oktobrī *Jindal Saw* iesniedza apsvērumus par sākotnējo informāciju antidempinga procedūrā, vienlaicīgi lūdzot Komisijai sarīkot uzklausīšanu.

9 Sanāksme tika sarīkota 2015. gada 20. novembrī. 2015. gada 24. novembrī *Jindal Saw* nosūtīja elektroniskā pasta vēstuli Komisijai, kurā tā apstiprināja vairākus šajā sanāksmē apspriestus aspektus, tostarp attiecībā uz aplūkoto ražojumu, kāds tas ir definēts pagaidu antidempinga regulā, un cenas samazinājuma aprēķināšanu, un 2015. gada 27. novembrī iesniedza Komisijai savus apsvērumus pēc minētās sanāksmes saistībā ar antidempinga procedūru. 2015. gada 9. decembrī tā nosūtīja Komisijai vairākus apsvērumus saistībā ar antidempinga procedūru un antisubsidēšanas procedūru, īpaši attiecībā uz, pirmkārt, dzelzsrūdas eksporta nodokļa subsīdijas raksturu, otrkārt, attiecībā uz kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, treškārt, attiecībā uz atbildēm uz anketu, ko sagatavojuši aplūkotā ražojuma, kāds tas definēts pagaidu antidempinga regulā, lietotāji, un, ceturtkārt, attiecībā uz cauruļu, kam nav nedz iekšējā, nedz ārējā pārklājuma, izslēgšanu no šī ražojuma definīcijas.

10 2015. gada 22. decembrī Komisija informēja *Jindal Saw* par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā paredzēja noteikt galīgo antidempinga maksājumu minētā ražojuma importam, kā arī par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā paredzēja noteikt galīgo kompensācijas maksājumu šim pašam importam (turpmāk tekstā – "galīgā informācija"). Pirms šo komentāru iesniegšanas *Jindal Saw* ar 2016. gada 12. janvāra elektroniskā pasta vēstuli lūdza sniegt papildu informāciju par četriem konkrētiem punktiem. Ar 2016. gada 13. janvāra elektroniskā pasta vēstuli tā lūdza Komisiju saistībā ar antisubsidēšanas procedūru to informēt par "vidējo noapaļoto" transporta izmaksu aprēķinu. Komisija šo lūgumu izpildīja ar 2016. gada 19. janvāra elektroniskā pasta vēstuli.

11 2016. gada 20. janvārī *Jindal Saw* iesniedza savus komentārus par galīgo informāciju saistībā ar antidempinga procedūru un antisubsidēšanas procedūru.

12 2016. gada 27. janvārī Komisija nosūtīja *Jindal Saw* paziņojumu par papildu galīgo informāciju par veiktajām subsīdiju aprēķināšanas korekcijām saistībā ar antisubsidēšanas procedūru. Termiņš komentāru iesniegšanai tika noteikts 2016. gada 29. janvārī.

13 2016. gada 28. janvārī *Jindal Saw* piedalījās Komisijas rīkotā sanāksmē. Šajā sanāksmē tostarp tika aplūkoti secinājumi par subsīdiju, ko veidojot dzelzsrūdas eksporta nodoklis un dubultu dzelzceļa pārvadājumu tarifu dzelzsrūdai sistēma (*Dual Freight Policy*, turpmāk tekstā – "*DFP*"), aprēķiniem par apgalvoto subsīdijas pasākumu kopumu, kaitējumu Savienības ražošanas nozarei un dempingu. Šajā pašā dienā Komisija nosūtīja vēstuli *Jindal Saw*, to informējot par vairākām korekcijām, kas veiktas kaitējuma Savienības ražošanas nozarei rādītāju aprēķinam saistībā ar antidempinga procedūru un antisubsidēšanas procedūru. Termiņš komentāru iesniegšanai tika noteikts 2016. gada 1. februārī.

14 2016. gada 1. februārī *Jindal Saw* nosūtīja divas elektroniskā pasta vēstules Komisijai, norādot savus komentārus saistībā ar, pirmkārt, korekcijām, kas veiktas atsevišķiem kaitējuma Savienības ražošanas nozarei rādītājiem, un, otrkārt, saistībā ar 2016. gada 28. janvāra sanāksmi. Šajās elektroniskā pasta vēstulēs bija iekļauti arī vairāki informācijas pieprasījumi.

15 Antidempinga procedūras un antisubsidēšanas procedūras rezultātā Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2016/387 (2016. gada 17. marts), ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam (OV 2016, L 73, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), kā arī Īstenošanas regulu (ES) 2016/388 (2016. gada 17. marts), ar ko nosaka pagaidu [galīgo] antidempinga maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam (OV 2016, L 73, 53. lpp.), kas ir prasības atcelt tiesību aktu priekšmets lietā *Jindal Saw* un *Jindal Saw Italia* /Komisija (T-301/16).

16 Apstrīdētajā regulā attiecīgais ražojums tika galīgi definēts kā "Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) caurules un caurulītes [..], uz kurām pašlaik attiecas KN kodi ex 7303 00 10 un ex 7303 00 90, izņemot plastiskās caurules bez iekšējā un ārējā pārklājuma" (turpmāk tekstā – "attiecīgais ražojums").

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

17 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2016. gada 13. jūnijā, prasītājas cēla šo prasību. Iebildumu raksts, replika un atbilde uz repliku tika iesniegtas 2016. gada 27. septembrī un 21. novembrī un 2017. gada 26. janvārī.

18 Pēc Vispārējās tiesas palātu sastāva maiņas lieta tika nodota jaunam tiesnesim referentam, kurš darbojas pirmajā palātā.

19 Pieteikumus par konfidencialitāti par atsevišķu prasības pieteikumā, replikā un atbildē uz repliku ietverto informāciju prasītājas iesniedza 2016. gada 11. un 21. novembrī un 2017. gada 14. februārī. Komisija iesniedza pieteikumu par konfidencialitāti par iebildumu raksta pielikumu 2016. gada 24. oktobrī.

20 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 18. oktobrī, *Saint-Gobain Pam* lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar 2017. gada 19. janvāra rīkojumu Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs atļāva šo iestāšanos lietā.

21 2017. gada 6. martā persona, kas iestājusies lietā, Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza iestāšanās rakstu. Komisija un prasītājas savus apsvērumus par šo rakstu iesniedza 2017. gada 24. martā un 19. aprīlī.

22 2017. gada 20. jūlijā Vispārējā tiesa saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 91. panta b) punktu un ievērojot šī reglamenta 103. panta 1. punkta piemērošanu, lika Komisijai sniegt nepieciešamo informāciju, kas ļautu pārbaudīt atsevišķu skaidrojumu, kas iebildumu rakstā sniegti attiecībā uz apstrīdētās regulas 284. apsvērumā minētās pārrakstīšanās kļūdas (turpmāk tekstā – "pārrakstīšanās kļūda") sekām, ticamību.

23 2017. gada 10. augustā Komisija digitālā formātā iesniedza informāciju, uz kuru attiecas Vispārējās tiesas noteiktais pierādījumu savākšanas pasākums.

24 Ar lēmumu, kas lietas dalībniekiem paziņots 2017. gada 14. septembrī, prasītājas pārstāvošie advokāti pierādījumu savākšanas pasākuma ietvaros tika aicināti iepazīties ar minēto informāciju, ievērojot zināmus nosacījumus, Vispārējās tiesas kancelejas telpās. Šī iepazīšanās notika 2017. gada 26. un 27. septembrī.

25 2017. gada 18. oktobrī, pēc tam, kad prasītāju advokāti bija iepazinušies ar attiecīgo informāciju, tās iesniedza savus apsvērumus (turpmāk tekstā – "2017. gada 18. oktobra apsvērumi"). Tajā pašā dienā tās iesniedza lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu saistībā ar konkrētu minēto informāciju attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā.

26 2017. gada 14. novembrī Komisija iesniedza lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā, saistībā ar konkrētu informāciju, kas ietverta 2017. gada 18. oktobra apsvērumos.

27 2017. gada 22. novembrī Komisija iesniedza apsvērumus par 2017. gada 18. oktobra apsvērumiem.

28 2017. gada 15. decembrī persona, kas iestājusies lietā, iesniedza savus apsvērumus par 2017. gada 18. oktobra apsvērumiem un Komisijas apsvērumiem.

29 2018. gada 27. aprīlī Vispārējā tiesa aicināja puses procesa organizatorisko pasākumu ietvaros atbildēt uz vairākiem jautājumiem un iesniegt vairākus dokumentus. Šīs puses uz šo lūgumu atbildēja noteiktajā termiņā. Tām tika dota iespēja iesniegt savus apsvērumus par to attiecīgajām atbildēm, kas arī tika izdarīts noteiktajā termiņā.

30 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto regulu tiktāl, ciktāl tā uz tām attiecas;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

31 Komisijas, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

32 2018. gada 4. jūlija tiesas sēdē tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem.

Juridiskais pamatojums

Par 2017. gada 18. oktobra apsvērumu pieņemamību

33 2017. gada 18. oktobra apsvērumus prasītājas iesniedza turpmāk minētajā kontekstā.

34 Administratīvās procedūras noslēguma stadijā Komisija informēja ieinteresētās personas par pārrakstīšanās kļūdu. Šo kļūdu saistībā ar atsevišķiem kaitējuma Savienības ražošanas nozarei rādītājiem veidoja tas, ka daži pārdošanas apjomi Savienības ražošanas nozares eksportam tika ņemti vērā kā pārdošanas apjoms, kas īstenots Savienībā. Tādējādi Komisija laboja datus par Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem Savienībā, kā arī pārskatīja datus saistībā ar citiem rādītājiem, kurus attiecīgi bija ietekmējusi pārrakstīšanās kļūda.

35 Prasības pieteikumā prasītājas apgalvoja, ka Komisija nebija veikusi visu pārskatīšanu, kas bija jāveic, labojot pārrakstīšanās kļūdu.

36 Iebildumu rakstā Komisija detalizēti paskaidroja, ka pārrakstīšanās kļūda tika pieļauta, atveidojot atsevišķus skaitļus, kas bija ietverti izklājlapā, kas tika izveidota, izmantojot tabulu, un pievienota atbildēm uz Savienības ražotāja anketu īpašā izklājlapā, un ka šī kļūda ir ietekmējusi vienīgi koriģētos rādītājus, jo pārējie rādītāji bija noteikti dažādās izklājlapās.

37 Komisija uzskata, ka vienīgi kaitējuma rādītāji, kas bija ietekmēti un tika pārskatīti, bija tie, kuriem tika izveidotas automātiskas saiknes un kuru aprēķināšanas formulas bija ietvertas šajā īpašajā izklājlapā līdz ar datiem, kas ir pārrakstīšanās kļūdas priekšmets.

38 Komisija ierosināja attiecīgos datus, kuri ir konfidenciāli pamatregulas 29. panta nozīmē, nodot Vispārējās tiesas rīcībā, ievērojot Reglamenta 103. panta piemērošanu, lai ļautu prasītājām pārbaudīt šī sprieduma 36. un 37. punktā izklāstītos skaidrojumus.

39 Pamatojoties uz pierādījumu savākšanas pasākumu, ko Vispārējā tiesa noteica 2017. gada 20. jūlijā, Komisija Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza USB zibatmiņu ar datiem, kuru iesniegšana tika pieprasīta. Ar lēmumu, kas paziņots 2017. gada 14. septembrī, to lasot kopā ar minēto pierādījumu savākšanas pasākumu, advokāti, kas pārstāv prasītājas, tika aicināti, parakstot apņemšanos ievērot konfidencialitāti, iepazīties ar dokumentiem, kas ietverti šajā USB zibatmiņā, Vispārējās tiesas kancelejas telpās, vienīgi, lai tie varētu pārbaudīt atsevišķu iebildumu rakstā ietvertu skaidrojumu saistībā ar pārrakstīšanās kļūdas sekām patiesumu.

40 2017. gada 18. oktobra apsvērumos, kas iesniegti pēc šīs iepazīšanās, prasītājas neapstrīd minēto skaidrojumu patiesumu, bet gan apgalvo, ka tās izskatītajos dokumentos ir atklājušas piecas jaunas kļūdas, kas apstiprinot atsevišķus to iebildumus.

41 Komisija galvenokārt uzskata, ka 2017. gada 18. oktobra apsvērumi nav pieņemami, jo tie ir saistīti ar jautājumiem, kas neietilpst Vispārējās tiesas pieņemto pierādījumu savākšanas pasākumu un procesa organizatorisko pasākumu priekšmetā. Pakārtoti tā apgalvo, ka prasītāju identificēto kļūdu labošana nebūtu mainījusi analīzi, ko tā ir veikusi saistībā ar apstrīdēto regulu.

42 Persona, kas iestājusies lietā un no kuras izriet lielākā daļa aplūkoto konfidenciālo datu, būtībā norāda, ka pamatregula neļauj izpaust konfidenciālos datus, kurus kāds uzņēmums ir iesniedzis Savienības iestādēm saistībā ar antisubsidēšanas procedūru, bez šī uzņēmuma atļaujas. Pakārtoti persona, kas iestājusies lietā, lūdz piešķirt tai piekļuvi attiecīgajiem datiem, kas būtu plašāka par tai jau piešķirto piekļuvi.

43 Vispirms ir jākonstatē, ka piecas kļūdas, uz kurām prasītājas norāda 2017. gada 18. oktobra apsvērumos, nav saistītas ar pārrakstīšanās kļūdu, kas ir Vispārējās tiesas noteiktā pierādījumu savākšanas pasākuma un procesa organizatoriskā pasākuma pamatā, un tādējādi nav saistītas ar šo pasākumu priekšmetu.

44 Turklāt ir jāatgādina, ka pamatregulā ir detalizēti izskaidrota ieinteresēto personu piekļuve datiem, kas savākti saistībā ar antisubsidēšanas izmeklēšanu. Tajā ir paredzēta pilnīga procesuālo garantiju sistēma, kuras mērķis, pirmkārt, ir ļaut ieinteresētajām pusēm pienācīgi aizstāvēt savas intereses un, otrkārt, nepieciešamības gadījumā aizsargāt šīs izmeklēšanas gaitā izmantotās informācijas konfidencialitāti, kā arī noteikumi, kas ļauj saskaņot šīs abas prasības (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 96. punkts).

45 Šajā ziņā pamatregulas 29. panta 1. punktā ir noteikts princips, saskaņā ar kuru iestādes ar visu konfidenciālo informāciju apietas kā ar konfidenciālu, ja tam ir pamatots iemesls. Šī panta 5. punktā tostarp Komisijai tiek aizliegts bez informācijas piegādātāja īpašas atļaujas atklāt jebkādu informāciju, kura saņemta atbilstīgi šai regulai un attiecībā uz kuru tās piegādātājs ir lūdzis ievērot konfidencialitāti, un, izņemot īpaši paredzētus gadījumus, neizpaust Savienības iestāžu sagatavotus iekšējos dokumentus.

46 Pamatregulā ir paredzēts arī zināms skaits noteikumu, kas ļauj saskaņot ar ieinteresēto pušu tiesībām uz aizstāvību saistītās prasības ar tām, kas ir saistītas ar nepieciešamību aizsargāt konfidenciālu informāciju. No vienas puses, ieinteresēto pušu piekļuvi pieejamajai informācijai saskaņā ar

pamatregulas 11. panta 7. punktu un 30. pantu ierobežo šīs informācijas konfidencialitāte. No otras puses, pamatregulas 29. panta 2.–4. punktā ir paredzēts zināms skaits pielāgojumu informācijas konfidencialitātes ievērošanai, lai aizsargātu minētās ieinteresēto pušu tiesības.

47 Šajā lietā dokumenti, ar kuriem prasītāju advokātiem tika atļauts iepazīties, satur vienīgi divu no trīs sabiedrību, kuras šajā gadījumā veido Savienības ražošanas nozari, komercdatus. Runa ir par datiem, kas pēc savas būtības ir konfidenciāli pamatregulas 29. panta izpratnē, un lietas dalībnieki to neapstrīd.

48 Tādējādi runa ir par dokumentiem, kuru izpaušanu prasītājas nevarēja pieprasīt, piemērojot pamatregulu. Piekļuve šiem dokumentiem tika piešķirta tikai to advokātiem un vienīgi, lai ļautu pārbaudīt Komisijas pieļautās pārrakstīšanās kļūdas ietekmi saistībā ar Vispārējās tiesas lēmumu, kurā šī piekļuve ir stingri ierobežota, lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas prasītāju tiesības uz aizstāvību, kā tas izriet no pierādījumu savākšanas pasākuma un procesa organizatoriskā pasākuma, ko noteikusi Vispārējā tiesa.

49 Pirmkārt, Vispārējās tiesas noteiktais pierādījumu savākšanas pasākums bija formulēts precīzi. Komisijai bija jāsniedz vienīgi dati, kas bija absolūti nepieciešami, lai pārbaudītu atsevišķu iebildumu rakstā ietvertu skaidrojumu saistībā ar pārrakstīšanās kļūdas izcelsmi un sekām patiesumu.

50 Otrkārt, lēmumā, kas lietas dalībniekiem paziņots 2017. gada 14. septembrī, saistībā ar procesa organizatorisko pasākumu bija paredzēta piekļuve aplūkotajiem datiem vienīgi tādēļ, lai nodrošinātu to, ka tiek ievērotas prasītāju tiesības uz aizstāvību saistībā ar šo tiesvedību attiecībā uz minētajiem skaidrojumiem, nevis lai nodrošinātu informāciju prasītājām papildus pamatregulā paredzētajām garantijām ieinteresēto personu interesēs, kas būtu pretrunā minēto datu konfidencialitātes ievērošanai. Turklāt ir jāuzsver, ka administratīvā procesa laikā prasītāju tiesības garantēja pamatregulas 11. panta 7. punkts un 29. un 30. pants.

51 No iepriekš minētā izriet, ka šo lietu nevar pielīdzināt situācijai, kurā Vispārējā tiesa saskaņā ar Reglamenta 103. panta 3. punktu un, veicot šī panta 2. punktā paredzēto izsvēršanu, vienai pusei būtu vispārēji darījusi zināmu citas puses sniegtu konfidenciālu informāciju vai dokumentus. Faktiski šajā lietā Vispārējā tiesa prasītāju advokātiem sniedza īpašu piekļuvi izklājlapām, kuras Komisija izmantoja, lai noteiktu strīdīgos rādītājus, vienīgi tādēļ, lai tie varētu pārbaudīt atsevišķu iebildumu rakstā ietvertu skaidrojumu patiesumu saistībā ar pārrakstīšanās kļūdas sekām, īpaši attiecībā uz saiknēm, kas izveidotas šajās izklājlapās. Līdz ar to prasītājas nevar atsaukties uz to, ka tām būtu bijusi vispārēja piekļuve jaunai informācijai, kuras uzzināšana tām ļautu izvirzīt jaunus pamatus vai iebildumus, kas būtu jāuzskata par pieņemamiem saskaņā ar Reglamenta 84. pantu.

52 Šajā saistībā arī jānorāda, ka prasītājas pašas nelūdza Vispārējai tiesai tām atļaut piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, lai tās varētu tos izmantot vispārīgā veidā. Tieši pretēji, replikā prasītājas skaidri pieprasīja, lai šī piekļuve tām tiktu sniegta vienīgi nolūkā pārbaudīt atsevišķu iebildumu rakstā ietvertu skaidrojumu attiecībā uz pārrakstīšanās kļūdas sekām patiesumu.

53 Pamatojoties uz visiem šiem apsvērumiem, 2017. gada 18. oktobra apsvērumi ir jānoraida kā nepieņemami.

54 Tādējādi nav jālemj par personas, kas iestājusies lietā, pakārtoto lūgumu, lūdzot piešķirt pilnīgāku piekļuvi attiecīgajiem datiem.

Par lietas būtību

55 Prasības pamatošanai prasītājas būtībā izvirza septiņus pamatus par dažādiem pamatregulas pārkāpumiem, proti:

– pirmais pamats ir saistīts ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta pārkāpumu, lasot to kopā ar šī panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu – noteikumiem, kas būtībā ir identiski Nolīguma par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem, kas ietverts 1.A pielikumā Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu, kas parakstīts Marakešā 1994. gada 15. aprīlī (OV 1994, L 336, 156. lpp.; turpmāk tekstā – "SKP nolīgums"), attiecīgi 1.1. panta a) punkta 1) apakšpunkta iv) punktam un 1.1. panta a) punkta 1) apakšpunkta iii) punktam.

– otrais pamats ir saistīts ar pamatregulas 10. panta pārkāpumu un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu;

– trešais pamats ir saistīts ar pamatregulas 4. panta 1. punkta un 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu;

– ceturtais pamats ir saistīts ar pamatregulas 3. panta 2. punkta, 6. panta d) punkta un 15. panta 1. punkta pārkāpumu;

– piektais pamats ir saistīts ar pamatregulas 8. panta 1., 2. un 5. punkta pārkāpumu un attiecīgi pamatregulas 15. panta 1. punkta pārkāpumu;

– sestais pamats ir saistīts ar pamatregulas 8. panta 1., 2. un 4.–7. punkta, 9. panta 1. punkta un 10. panta 6. punkta pārkāpumu;

– septītais pamats ir saistīts ar pamatregulas 30. panta 4. un 5. punkta un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

56 Vispirms secīgi ir jāizvērtē otrais un septītais pamats.

Par otro pamatu, ar kuru tiek apgalvots pamatregulas 10. panta pārkāpums un tiesību uz aizstāvību pārkāpums

57 Saistībā ar otro pamatu, kas ir iedalīts divās daļās, prasītājas apgalvo, ka, iekļaujot *DFP* izmeklēšanā, lai gan šis pasākums nebija minēts nedz sūdzībā, kas bija izmeklēšanas pamatā, nedz paziņojumā par izmeklēšanas sākšanu, Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 10. pantu un *Jindal Saw* tiesības uz aizstāvību.

58 Ar pirmo daļu prasītājas apgalvo, ka, tā kā pamatregulas 10. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir paredzēts, ka pierādījumi subsīdijas esamībai ir jāietver sūdzībā, un tā kā izskatāmajā lietā attiecībā uz *DFP* tas nav noticis, Komisijai būtu bijis jāuzsāk jauna atsevišķa izmeklēšana, vai nu pamatojoties uz jaunu sūdzību, vai pēc savas ierosmes. Tās piebilst, ka Komisija nevar paturēt tiesības izvērtēt citas subsīdijas, kas var tikt atklātas izmeklēšanas gaitā, kā vien tās, kas minētas paziņojumā par procedūras sākšanu.

59 Ar otro daļu prasītājas norāda, ka, iekļaujot *DFP* izmeklēšanā, Komisija ir pārkāpusi *Jindal Saw* tiesības uz aizstāvību, jo pēdējā minētā esot tikusi informēta par šīs izmeklēšanas priekšmetu vienīgi galīgās informācijas uzzināšanas brīdī un tādējādi tās rīcībā neesot bijuši tādi paši termiņi savu komentāru iesniegšanai par *DFP*, kādi tās rīcībā bija attiecībā uz citiem izmeklēšanas aspektiem.

60 Komisija, ko atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šī pamata pamatotību.

61 Attiecībā uz pirmo daļu ir jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 10. panta 1. punktu antidempinga izmeklēšanas sākšanai ir nepieciešams iesniegt sūdzību Savienības ražošanas nozares vārdā. Saskaņā ar šīs regulas 10. panta 2. punktu šādā sūdzībā ir jāietver pietiekami pierādījumi par kompensējamo subsīdiju pastāvēšanu. Minētās regulas 10. panta 2. punkta c) apakšpunkts attiecas uz "pierādījumu attiecībā uz konkrēto subsīdiju [..] iezīmēm" iesniegšanu.

62 Prasītājas būtībā pārmet Komisijai, ka tā izmeklēšanā ir iekļāvusi *DFP*, lai gan tā neesot tikusi minēta sūdzībā, pārkāpjot pamatregulas 10. panta 1. un 2. punktu.

63 Tomēr šim iebildumam nav faktiska pamatojuma, jo *DFP* tika minēta sūdzībā. Faktiski sūdzības iesniedzēja tajā min Indijas valdības izdotus dokumentus, kuros, lai pierādītu, ka šīs valdības mērķis bija atturēt no dzelzsrūdas eksporta, ir minēti abi – gan dzelzsrūdas eksporta nodoklis, gan *DFP*. Turklāt sūdzības iesniedzēja min Metalurģijas nozares darba grupas ziņojuma par divpadsmito piecu gadu plānu, kas publicēts 2011. gadā, rindkopu, saskaņā ar kuru "šobrīd šīs valsts izcelsmes dzelzsrūdas eksports tiek atturēts [..], nosakot dzelzsrūdas eksporta nodokli 20 % *ad valorem* un iekasējot ievērojami augstāku maksu par dzelzceļa kravu pārvadājumiem dzelzsrūdai, kas paredzēta eksportam".

64 Turklāt, kā ir norādījusi Komisija, prasītājas jauc subsidēšanas sistēmu saistībā ar dzelzsrūdas piegādi ar konkrētu instrumentu, kas saistīts ar šo sistēmu. Gan sūdzībā, gan paziņojumā par izmeklēšanas sākšanu ir atsauce uz faktu, ka Indijas valdība esot uzticējusi vai likusi īstenot rīcību privātai organizācijai, skaidri minot augstas kvalitātes dzelzsrūdas piegādi par atlīdzību, kas ir mazāka par pienācīgo. Ne sūdzība, ne paziņojums par procedūras sākšanu tādējādi nebija ierobežots ar eksporta nodokli. Tādējādi otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

65 No iepriekš minētā izriet, ka arī otrajai daļai nav faktiska pamatojuma. Ņemot vērā to, ka sūdzība attiecās uz *DFP*, *Jindal Saw* apzinājās, ka tā ir iesaistīta kā daļa no aplūkotās subsīdiju sistēmas, pirms galīgās informācijas paziņošanas 2015. gada decembrī.

66 Katrā ziņā ir jānorāda, ka visi argumenti, ko *Jindal Saw* iesniedza Komisijai administratīvās procedūras laikā, attiecās uz jautājumu par to, vai eksporta ierobežojumus vispārēji, neatkarīgi no to precīzas iedabas, var vai nevar uzskatīt par finansiālu ieguldījumu.

67 Turklāt savos apsvērumos par galīgo informāciju *Jindal Saw* arī nenošķīra eksporta nodokli no *DFP*, bet gan atkal iesniedza argumentus saistībā ar eksporta ierobežojumiem kopumā. Tādēļ *Jindal Saw* apsvērumi par eksporta ierobežojumiem attiecās uz abiem pasākumiem, kas abi kopā veido aplūkoto subsīdiju sistēmu.

68 Tādējādi ir jānoraida otrā pamata otrā daļa un līdz ar to otrais pamats kopumā ir jānoraida kā nepamatots.

Par septīto pamatu, ar kuru tiek apgalvots pamatregulas 30. panta 4. un 5. punkta pārkāpums un tiesību uz aizstāvību pārkāpums

69 Septītajam pamatam būtībā ir divas daļas.

70 Ar pirmo daļu prasītājas apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 30. panta 4. punktu un *Jindal Saw* tiesības tikt uzklausītai, nenododot pēdējās minētās rīcībā noteiktu informāciju, kuru tā bija lūgusi divās 2016. gada 1. februāra elektroniskā pasta vēstulēs.

71 Pamatojoties uz judikatūru, prasītājas apgalvo, ka gadījumos, kad Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, tiesību, kas ir garantētas Savienības tiesiskajā kārtībā, ievērošanai ir vēl lielāka nozīme, un šajās tiesībās ietilpst tiesības tikt pienācīgi uzklausītam. Tomēr nevarot pilnībā izslēgt, ka, ja *Jindal Saw* būtu

bijusi iespēja sniegt apsvērumus par tās lūgto informāciju saistībā ar kaitējuma rādītājiem, kurus ietekmēja pārrakstīšanās kļūda, un Savienības ražošanas nozares izmaksām, tostarp pārdošanas apjoma izmaksām, administratīvajiem izdevumiem un citiem *Saint-Gobain Pam* grupas pārdošanas struktūru vispārējiem izdevumiem, administratīvajam procesam varēja būt cits iznākums, kas tai būtu bijis labvēlīgāks, jo iepriekš Komisija jau esot pārskatījusi savu viedokli, pamatojoties uz apsvērumiem, kurus tai bija iesniegušas ieinteresētās personas.

72 Ar otro daļu prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 30. panta 5. punktu, kā arī *Jindal Saw* tiesības tikt uzklausītai, nepiešķirot tai pietiekami daudz laika apsvērumu iesniegšanai pēc tam, kad tika paziņoti grozītie kaitējuma rādītāji. Šajā ziņā tās apgalvo, ka nevarot pilnībā izslēgt, ka gadījumā, ja *Jindal Saw* rīcībā, pēc tam, kad tika paziņoti grozītie kaitējuma rādītāji, būtu bijis minētās tiesību normas noteikumiem atbilstošs termiņš, tā būtu varējusi iesniegt izvērstākus apsvērumus, kas varētu likt Komisijai mainīt savu viedokli.

73 Komisija, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šī pamata pamatotību.

74 Ievadam ir jānorāda, pirmām kārtām, ka, ja ieinteresētās puses antisubsidēšanas izmeklēšanā, tostarp attiecīgie ražotāji-eksportētāji, vēlas piekļūt informācijai par faktiem un apsvērumiem, kas var būt par pamatu antisubsidēšanas pasākumiem, lai aizsargātu savas intereses, Komisijai ir jāievēro vairāki principi un procesuālās garantijas.

75 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāuzskata, ka pamatregulas 30. pantā ir noteikti atsevišķi noteikumi par attiecīgo pušu tiesībām tikt uzklausītām, kas ir uzskatāmas par Savienības tiesību sistēmā atzītām pamattiesībām. Šī panta 2. punktā ir paredzētas tiesības tikt informētam par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tiek plānots ieteikt galīgo kompensācijas maksājumu piemērošanu. Turklāt minētā panta 4. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka, ja Komisija gatavojas pieņemt lēmumu, balstoties uz faktiem un apsvērumiem, kas atšķiras no iepriekš paziņotajiem, tai tie ir jāpaziņo, cik ātri vien iespējams, un tā 5. punktā ir paredzēts, ka attiecīgo personu rīcībā principā ir jābūt vismaz desmit dienām apsvērumu sniegšanai un ka šis termiņš var būt īsāks, ja runa ir par papildu galīgo informāciju.

76 Otrkārt, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasības, kas izriet no tiesību uz aizstāvību ievērošanas, ir jāievēro ne tikai procedūrās, kuru rezultātā var piemērot sankcijas, bet arī tajās izmeklēšanas procedūrās, kas notiek pirms antidempinga regulu pieņemšanas, kas var skart attiecīgos uzņēmumus tieši un individuāli un radīt tiem nelabvēlīgas sekas. Konkrētāk, paziņojot informāciju ieinteresētajiem uzņēmumiem izmeklēšanas procedūras gaitā, lai tiktu ievērotas to tiesības uz aizstāvību, šiem uzņēmumiem administratīvā procesa laikā ir jādod iespēja pienācīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un tā radītajiem zaudējumiem (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

77 Lai gan, neapšaubāmi, tiesību uz aizstāvību ievērošanai ir būtiska nozīme antidempinga izmeklēšanas procedūrās (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77. punkts un tajā minētā judikatūra), tas, vai pastāv pārkāpums attiecībā uz atbilstību šīm tiesībām, var likt atcelt regulu, ar ko ievieš kompensācijas maksājumu, tikai tad, ja pastāv iespēja, ka šī pārkāpuma dēļ administratīvais process būtu varējis beigties ar citu rezultātu, tādējādi tieši ietekmējot attiecīgās puses tiesības uz aizstāvību (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2009. gada 1. oktobris, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 107. punkts).

78 Tomēr ir jāatgādina, ka šai pusei nevar tikt likts pierādīt, ka Komisijas lēmums varēja būt citāds, bet vienīgi, ka šāda iespēja nav pilnībā izslēdzama tāpēc, ka minētā puse būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību tad, ja nebūtu norādītā procesuālā pārkāpuma (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78. punkts un tajā minētā judikatūra).

79 Savukārt attiecīgajai pusei ir konkrēti jāpierāda, ka tā būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību, ja šāda pārkāpuma nebūtu, neaprobežojoties ar atsauci uz neiespējamību sniegt apsvērumus par hipotētiskām situācijām (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 1. jūnijs, *Changmao Biochemical Engineering*/Padome, T-442/12, EU:T:2017:372, 145. punkts un tajā minētā judikatūra).

80 Otrām kārtām, ir jānorāda, ka šajā lietā galīgajā informācijā Komisija sniedza ieinteresētajām personām informāciju par visiem faktiem un apsvērumiem, ko tā uzskatīja par būtiskiem un uz kuru pamata tā plānoja ieviest kompensācijas maksājumu, tostarp datus par kaitējuma rādītājiem un tendenču analīzi, ko šie rādītāji esot pierādījuši. Konkrētāk, pirmkārt, Komisija norādīja, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomi esot samazinājušies par vairāk nekā 6 % un ka šī ražošanas nozare esot zaudējusi aptuveni 2,5 % no tirgus daļas tirgū, kas samazinās. Otrkārt, joprojām attiecībā uz minēto nozari, Komisija norādīja, ka par zemu uzskatīta rentabilitāte apvienojumā ar pārdošanas apjoma un tirgus daļu Savienībā kritumu tai esot radījusi sarežģītu ekonomisko un finansiālo situāciju, un, pamatojoties uz visu kaitējuma rādītāju vispārēju analīzi, kurus tā uzskatīja par nozīmīgiem, kā arī pamatojoties uz faktu, ka šī ekonomiskā un finanšu situācija tiek uzskatīta par sarežģītu, secināja, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums pamatregulas 8. panta nozīmē.

81 Pirmais iebildums attiecas uz, pirmkārt, pamatregulas 30. panta 4. punkta otrās daļas, kas jālasa šī paša panta 2. punkta gaismā, pārkāpumu un, otrkārt, tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, jo neesot paziņota informācija, kas tika lūgta abās *Jindal Saw* 2016. gada 1. februāra elektroniskā pasta vēstulēs, saistībā ar, pirmkārt, kaitējuma rādītāju, kas tika grozīti, atklājot pārrakstīšanās kļūdu, paziņošanu un, otrkārt, dažādām Savienības ražošanas nozares izmaksām.

82 Attiecībā uz, pirmām kārtām, *Jindal Saw* lūgtās informācijas saistībā ar korekcijām, kas piemērotas Savienībai nodarītā kaitējuma rādītājiem, nepaziņošanu ir jānorāda, ka vispirms savā 2016. gada 28. janvāra rakstveida paziņojumā, ar kuru tā *Jindal Saw* informēja par vairākām korekcijām, kas piemērotas kaitējuma Savienības ražošanas nozarei kaitējuma rādītājiem, Komisija skaidri norādīja, kuri kaitējuma rādītāji tika grozīti, atklājot pārrakstīšanās kļūdu, proti, pirmkārt, tie, kas attiecās uz kopējo patēriņu Savienībā, otrkārt, tie, kas attiecās uz ražotāju eksportētāju tirgus daļu, treškārt, tie, kas attiecās uz Savienības ražošanas nozares tirgu, un, ceturtkārt, tie, kas attiecās uz šīs ražošanas nozares pārdošanas cenu. Pēc tam pielikumā, kas tika pievienots šim rakstveida paziņojumam, tika pārņemti attiecīgie skaitļi, tos iekļaujot diapazona veidā, kā tas ir galīgajā informācijā. Visbeidzot, Komisija minētajā rakstveida paziņojumā skaidri norādīja, ka šie grozījumi nav radījuši nedz secinājumu grozījumus attiecībā uz tendencēm, nedz to galīgo secinājumu grozījumus, kas iepriekš tika paziņoti ieinteresētajām personām.

83 No šiem konstatējumiem izriet, ka grozījumi, ko Komisija izdarījusi, izlabojot pārrakstīšanās kļūdu, paši par sevi nebija uzskatāmi par būtiskiem faktiem un apsvērumiem pamatregulas 30. panta 2. punkta izpratnē, jo šie grozījumi nemainīja tendences, uz kurām tika balstīts kaitējuma novērtējums. Tādējādi Komisijai nebija pienākuma saskaņā ar pamatregulu, īpaši minētās regulas 30. panta 4. punkta otro daļu, informēt *Jindal Saw* par minētajiem grozījumiem, nedz arī *a fortiori* pienākums apmierināt pēdējās minētās lūgumu saņemt papildu informāciju šajā ziņā. Tādējādi tā nav pārkāpusi pamatregulas 30. panta 2. un 4. punktu.

84 Turklāt attiecībā uz apgalvoto tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu ir jāuzskata, ka ar savu 2016. gada 28. janvāra rakstveida paziņojumu Komisija iesniedza visus vajadzīgos elementus, kas ļauj *Jindal Saw* paust savus uzskatus par grozījumiem, kas veikti, pamatojoties uz pārrakstīšanās kļūdas labojumu, ko *Jindal Saw* turklāt arī veica savā pirmajā 2016. gada 1. februāra elektroniskā pasta vēstulē. Šajā ziņā

turklāt ir jānorāda, ka tiesvedībā Vispārējā tiesā prasītājas nav iesniegušas nekādus jaunus apsvērumus salīdzinājumā ar tiem, kas jau bija iesniegti Komisijai 2016. gada 1. februārī. Tādējādi ir jākonstatē, ka Komisija pieņēma apstrīdēto regulu pēc tam, kad *Jindal Saw* varēja iesniegt jebkādus lietderīgus apsvērumus, un ka prasītājas šajā tiesvedībā nav pierādījušas, ka *Jindal Saw* būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību administratīvajā procesā.

85 Otrām kārtām, attiecībā uz informācijas par atsevišķām Savienības ražošanas nozares izmaksām nepaziņošanu ir jānorāda, ka, neapšaubāmi, Komisija būtu īstenojusi labu pārvaldību, atbildot uz šo lūgumu, pat ja vienīgi tiktu sniegta atbilde, ka runa ir par konfidenciāliem datiem, kuriem tā *Jindal Saw* nevar sniegt piekļuvi. Tomēr konkrētas atbildes nesniegšana uz šādu informācijas pieprasījumu nenozīmē, ka Komisija būtu pārkāpusi pamatregulas 30. panta 4. punkta otro daļu, lasot to šī panta 2. punkta izpratnē, jo *Jindal Saw* pieprasīto papildu informāciju nevar uzskatīt par jauniem būtiskiem faktiem un apsvērumiem.

86 Jau no antidempinga pagaidu regulas, kas pieņemta 2015. gada 18. septembrī saistībā ar vienlaikus notiekošu antidempinga izmeklēšanu par to pašu ražojumu, kāds ir aplūkotais ražojums, kā arī par tiem pašiem ražotājiem eksportētājiem un kurā bija ietverts identisks Savienības ražošanas nozares kaitējuma izvērtējums, izrietēja, ka, lai aprēķinātu minētās ražošanas nozares rentabilitāti, Komisija ņēma vērā ne tikai pārdošanas izmaksas, administratīvos izdevumus un citas šīs ražošanas nozares ražošanas struktūru vispārējās izmaksas, bet arī minētās ražošanas nozares pārdošanas struktūru izmaksas. Šajā ziņā antidempinga pagaidu regulas 92. apsvērumā tika norādīts, ka "Komisija noteica Savienības ražotāju, kas sadarbojās, rentabilitāti, tīro peļņu pirms nodokļu nomaksas no līdzīgā ražojuma pārdošanas nesaistītiem pircējiem Savienībā izsakot procentos no šīs pārdošanas apgrozījuma", un ka "lielākā daļa [līdzīgā] ražojuma ES tika pārdota ar ES ražotāju, kas sadarbojās, tirdzniecības [struktūru] starpniecību, un tika ņemtas vērā to izmaksas un rentabilitāte".

87 Tas, ka *Jindal Saw* nenoteica vai pareizi nesaprata apmēru šiem skaidrojumiem, kas sniegti antidempinga pagaidu regulā un atkārtoti galīgajā informācijā saistībā ar antisubsidēšanas procedūru un saskaņā ar kuriem Savienības ražošanas nozares pārdošanas struktūru izmaksas tika ņemtas vērā, aprēķinot šīs ražošanas nozares rentabilitāti, nenozīmē, ka precizējumi, ko šajā ziņā Komisija sniedza 2016. gada 28. janvāra sanāksmē, bija jauni būtiski fakti un apsvērumi. Tādējādi Komisija šajā ziņā nav pārkāpusi pamatregulas 30. panta 2. un 4. punktu.

88 No fakta, ka attiecīgā informācija par Savienības ražošanas nozares pārdošanas struktūru izmaksu ņemšanu vērā, aprēķinot šīs ražošanas nozares rentabilitāti, bija zināma kopš 2015. gada 19. septembra, dienas, kad *Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēta pagaidu antidempinga regula, arī izriet, ka *Jindal Saw* rīcībā bija nepieciešamie elementi, lai tā varētu lietderīgi iesniegt savus apsvērumus par šo aprēķinu.

89 Tādējādi pirmais iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

90 Attiecībā uz otro iebildumu saistībā ar pamatregulas 30. panta 5. punkta pārkāpumu, jo *Jindal Saw* rīcībā neesot bijis desmit dienu termiņš vai vismaz pietiekami ilgs termiņš, lai iesniegtu komentārus par grozījumiem, kas veikti atsevišķiem kaitējuma rādītājiem, jānorāda, ka no šīs tiesību normas neizriet, ka Komisijai būtu pienākums noteikt termiņu ieinteresētajām personām komentāru sniegšanai par jebkuriem grozījumiem, kurus tā veic, pamatojoties uz to apsvērumiem par galīgo informāciju. Šāds pienākums būtu vienīgi tad, ja Komisijas 2016. gada 28. janvāra rakstveida paziņojumā būtu ietverti būtiski fakti un apsvērumi pamatregulas 30. panta 2. punkta izpratnē, kas šajā gadījumā tā nebija.

91 Katrā ziņā ir jānorāda, ka tiesvedībā Vispārējā tiesā prasītājas nav izvirzījušas citus argumentus saistībā ar pārrakstīšanās kļūdas korekciju, kā vien tos, kurus *Jindal Saw* jau bija izvirzījusi savā 2016. gada 1. februāra pirmajā elektroniskā pasta vēstulē.

92 Tādējādi nekas neļauj uzskatīt, ka antisubsidēšanas procedūras iznākums varētu būt citāds, ja *Jindal Saw* būtu bijis ilgāks termiņš komentāru iesniegšanai šajā saistībā.

93 Turklāt var uzsvērt, ka pat pēc iepazīšanās ar dokumentiem, kuros ir ietverti dati, kurus potenciāli varēja skart pārrakstīšanās kļūda, Vispārējās tiesas nolemto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros prasītājas nav izvirzījušas nevienu jaunu argumentu saistībā ar šo kļūdu, pieņemot, ka minētās kļūdas labošana neprasīja citus labojumus, kā vien tos, kurus Komisija bija veikusi un paziņojusi *Jindal Saw* 2016. gada 28. janvārī.

94 Tādējādi otrais iebildums ir jānoraida kā nepamatots un līdz ar to septītais pamats ir jānoraida kopumā.

Par pirmo pamatu par pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta pārkāpumu

95 Saistībā ar pirmo pamatu prasītājas būtībā apstrīd, ka aplūkotie eksporta ierobežojumi, proti, dzelzsrūdas eksporta nodoklis un *DFP* veido "finansiālu ieguldījumu" pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta, kurš būtībā ir identisks SKP nolīguma 1.1. panta a) punkta 1) apakšpunktam, nozīmē. Šim pamatam ir divas daļas.

– Par pirmā pamata pirmo daļu saistībā ar nepareiza juridiska kritērija piemērošanu, konstatējot "uzticēšanas" darbību, kā arī acīmredzamām kļūdām vērtējumā

96 Pirmajā daļā prasītājas izvirza trīs iebildumus, lai būtībā apgalvotu, ka Komisija ir piemērojusi nepareizu juridisku kritēriju, lai konstatētu Indijas valdības rīcību, kas ietvēra "uzticēšanu" pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta izpratnē Indijas dzelzsrūdas ražotājiem piegādāt šo rūdu attiecīgā ražojuma iekšzemes rūpniecībai, un turklāt ir pieļāvusi dažas kļūdas vērtējumā.

97 Iesākumam ir jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu "finansiāls ieguldījums" pastāv, ja valdība "uztic privātai organizācijai" vai "norīko privātu organizāciju pildīt vienu vai vairākas funkcijas, kas minētas i), ii) un iii) punktā, kam parasti vajadzētu atrasties valdības kompetencē, un minētā darbība pēc būtības neatšķiras no darbības, ko parasti veic valdības".

98 No apstrīdētās regulas izriet, ka nozīme šajā lietā ir vienīgi "uzticēšanas" jēdzienam, kas pamatregulā nav definēts.

99 Tomēr jānorāda, pirmkārt, ka saskaņā ar pamatregulas 5. apsvērumu tās mērķis tostarp ir "transponēt" Savienības tiesībās, "ciktāl tas ir iespējams", SKP nolīguma noteikumus un, otrkārt, ka pamatregulas 3. pants "Subsīdijas definīcija" un šā nolīguma 1. pants ir ļoti līdzīgi formulēti un satura ziņā pilnīgi identiski.

100 Tomēr, ja Savienības tiesām vēl nav bijusi iespēja interpretēt pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu, tad PTO Strīdu noregulēšanas institūcijai ir nācies vairākkārt piemērot attiecīgo SKP nolīguma noteikumu.

101 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pamatregulas noteikumi ir jāinterpretē, pēc iespējas ņemot vērā attiecīgos SKP nolīguma noteikumus (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 11. jūlijs, *Viraj Profiles*/Padome, T-67/14, nav publicēts, EU:T:2017:481, 88. punkts).

102 Tādējādi pamatregulas 3. pants, kura mērķis ir īstenot saturu, kas izriet no SKP nolīguma 1. panta, ir jāinterpretē, ciktāl tas iespējams, ņemot vērā šo pēdējo minēto tiesību normu.

103 Turklāt, lai gan SKP nolīguma interpretācijas, ko pieņēmusi PTO Strīdu noregulēšanas institūcija, nevar būt saistošas Vispārējai tiesai, tai vērtējot strīdīgās regulas spēkā esamību, nekas neliedz Vispārējai tiesai uz to atsaukties, ja ir jāinterpretē pamatregulas noteikumi, kas atbilst SKP nolīguma noteikumiem (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 11. jūlijs, *Viraj Profiles*/Padome, T-67/14, nav publicēts, EU:T:2017:481, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).

104 Ar pirmo iebildumu prasītājas būtībā apgalvo, ka, ieviešot eksporta ierobežojumus, Indijas valdība vienīgi iesaistījās, īstenojot savas vispārējās regulēšanas pilnvaras, un neizmantoja šīs pilnvaras tādējādi, lai Indijas dzelzsrūdas ražotājiem būtu jāpiegādā šī rūda attiecīgā ražojuma valsts ražošanas nozarei par atlīdzību, kas mazāka par pienācīgo. Eksporta ierobežojumu konkrētās sekas, jo īpaši attiecībā uz Indijas dzelzsrūdas ražotāju lēmumu pieņemšanas brīvības īstenošanu, nosakot savu uzņēmējdarbības stratēģiju, esot nezināmas un neparedzamas.

105 Komisija, ko atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šī pamata pamatotību.

106 Jānorāda, ka pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta mērķis ir definēt jēdzienu "finansiāls ieguldījums" tādā veidā, kas no tā izslēdz valdības pasākumus, kas neietilpst nevienā no šajā tiesību normā uzskaitītajām kategorijām. Tieši šajā perspektīvā pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iii) punktā ir uzskaitītas konkrētas situācijas, kas ir jāuzskata par tādām, kas ietver valdības finansiālu ieguldījumu, proti, līdzekļu tiešu vai netiešu nodošanu, atteikšanos no valsts ieņēmumiem vai preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu. Pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta otrajā ievilkumā ir paredzēts, ka tas, ka valdība uztic privātai organizācijai pildīt vienu vai vairākas funkcijas, kas minētas iepriekš, ir līdzvērtīgi tam, ka valsts iestādes piešķir finansiālu ieguldījumu pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

107 No tā izriet, kā ir norādījusi Komisija, ka pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta otrais ievilkums būtībā ir pretapiešanas noteikums, kura mērķis ir nodrošināt, ka trešo valstu valdības nevar atbrīvoties no noteikumiem par subsīdijām, veicot pasākumus, kuri šķietami *stricto sensu* neietilpst šīs regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iii) piemērošanas jomā, bet kuriem praksē ir līdzvērtīga ietekme.

108 Tāpēc, lai nodrošinātu pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta otrā ievilkuma pilnībā lietderīgu iedarbību, ar "uzticēt" šīs tiesību normas izpratnē ir jāsaprot jebkāda valdības rīcība, ar kuru tieši vai netieši privātai struktūrai tiek uzticēta atbildība pildīt tāda veida funkcijas, kādas ir paredzētas minētās regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iii) punktā.

109 Šajā gadījumā Indijas valdība noteica ierobežojumus dzelzsrūdas eksportam eksporta nodokļa un *DFP* veidā. Tomēr ir jākonstatē, ka ir iespējams pietiekami precīzi noteikt līmeni, kādā ir jānosaka ražojuma eksporta pieaugums, lai valsts ražotājiem vairs nebūtu ekonomiski pievilcīgi šādu ražojumu eksportēt. Tādējādi minētā valdība, izmantojot minētos ierobežojumus, varēja panākt rezultātu, kas praksē ir līdzvērtīgs tam, kuru tā būtu panākusi, ja tā Indijas kalnraktuvju uzņēmumiem būtu tieši devusi uzdevumu nodrošināt ar dzelzsrūdu valsts tirgu.

110 Lai noteiktu, vai pastāv finansiāls ieguldījums, Komisija veica analīzi, kuras pamatā bija piecu posmu pārbaude, kas izveidota PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas īpašās grupas ziņojumā, kas pieņemts 2001. gada 23. augustā strīdā "Amerikas Savienotās Valstis – Pasākumi, ar kuriem eksporta ierobežojumi tiek uzskatīti par subsīdijām" (WT/DS 194/R), kurā tika interpretēts SKP nolīguma 1.1. panta a) punkta 1) apakšpunkta iv) punkts eksporta ierobežojumu kontekstā.

111 Pamatojoties uz šo analīzi, Komisija apstrīdētās regulas 177. apsvērumā uzskatīja, ka Indijas valdība kalnraktuvju uzņēmumiem bija uzticējusi īstenot šo valdības politiku, lai izveidotu fragmentētu valsts tirgu un nodrošinātu ar dzelzsrūdu valsts metalurģijas rūpniecības nozari, minētās regulas 180. apsvērumā tā uzskatīja, ka visi Indijas kalnraktuvju uzņēmumi ir jāuzskata par privātām struktūrām, šīs regulas 219. apsvērumā tā uzskatīja, ka šie uzņēmumi ir piegādājuši dzelzsrūdu valsts

tirgū par atlīdzību, kas ir mazāka par pienācīgo, šīs pašas regulas 221. apsvērumā – ka valsts teritorijā esošu izejvielu nodrošināšana valsts uzņēmumiem ir funkcija, kam parasti vajadzētu būt valsts iestāžu kompetencē, un, visbeidzot, attiecīgās regulas 225. apsvērumā – ka netieša iesaistīšanās tirgū, izmantojot eksporta ierobežojumus, ir uzskatāma par praksi, "ko parasti veic valdības".

112 Ar aplūkoto analīzi, kas veikta apstrīdētās regulas 135.–229. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka, izmantojot aplūkotos eksporta ierobežojumus, Indijas valdība mēģināja iegūt no Indijas kalnraktuvju uzņēmumiem to, kas ir minēts pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, proti, šajā gadījumā, dzelzsrūdas piegādi Indijas tirgum. Tā vietā, lai iegādātos dzelzsrūdu un pati to piegādātu šim tirgum, minētā valdība ieviesa sistēmu nolūkā panākt, lai Indijas dzelzsrūdas ražotāji to piegādātu minētajam tirgum, izmantojot eksporta ierobežojumus, kas šīs dzelzsrūdas eksportu padarīja komerciāli nepievilcīgu.

113 Faktu, ka Indijas valdība izstrādāja un ieviesa šādu sistēmu 2007. un 2008. gadā, apliecina vairāki apstākļi, kurus Komisija min apstrīdētajā regulā. Tādējādi šīs regulas 145. apsvērumā tika norādīts, ka 2005. gadā ekspertu grupa, kuru izveidoja Indijas Tēraudrūpniecības ministrija, savā ziņojumā ("Danga ziņojums") secināja, ka Indijai ir jāsaglabā, jāuztur un jāizmanto priekšrocības, ko rada nodrošināta piekļuve vietējām dzelzsrūdas rezervēm.

114 Turklāt no apstākļiem, kas minēti apstrīdētās regulas 153., 157. un 158. apsvērumā, izriet, ka Indijas valdība sekoja Indijas dzelzsrūdas eksporta attīstībai un pārbaudīja, vai aplūkotie eksporta ierobežojumi radīja vēlamo efektu, proti, šīs dzelzrūdas piegādi Indijas tirgum, periodiski koriģējot šo ierobežojumu līmeni, jo īpaši eksporta nodokļa likmi dzelzsrūdai, lai nodrošinātu vēlamā efekta sasniegšanu.

115 No apstrīdētās regulas 158. apsvēruma arī izriet, ka metalurģijas darba grupas ziņojums par divpadsmito piecgadu plānu, kas publicēts 2011. gada novembrī, pierādot Indijas valdības skaidri pausto nolūku izmantot augsto nodokļu līmeni, lai atturētu no dzelzsrūdas eksporta, nepieciešamību vēl vairāk palielināt eksporta nodokļa likmi un turklāt apsvērt iespēju ieviest papildu pasākumus, ja tas izrādītos nepieciešams.

116 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem un ņemot vērā, ka pastāv ievērojamas sākotnējās investīcijas un augstas fiksētās izmaksas, kas bija jāuzņemas Indijas dzelzsrūdas ražotājiem, Komisija apstrīdētās regulas 169. apsvērumā secināja, ka "Indijas valdība mudina dzelzsrūdas ražotājus saglabāt ražošanu, lai apgādātu iekšzemes tirgu, lai gan racionāls piegādātājs [būtu] pielāgo[jis] produkciju situācijai, kurā eksports netiek stimulēts", un minētās regulas 171. apsvērumā – ka šī valdība tādējādi uzticēja Indijas dzelzsrūdas ražotājiem nodrošināt preces dzelzsrūdas iekšzemes lietotājiem, t.i., tērauda ražotājiem.

117 Tāpēc prasītājas kļūdās, apgalvojot, ka Indijas valdība iejaucās tirgū, vienīgi īstenojot savas regulatīvās pilnvaras, un ka šīs iejaukšanās sekas bijušas nezināmas un neparedzamas. Tieši pretēji, kā izriet no šī sprieduma 112.–116. punkta, aplūkotie eksporta ierobežojumi bija izstrādāti un ieviesti ar skaidri izteiktu mērķi piegādāt dzelzsrūdu Indijas tirgum, tie vēlāk tika uzraudzīti un pielāgoti, lai sasniegtu šo mērķi. Turklāt minētā valdība pati atzina savas pret eksportu vērsto ierobežojumu politikas panākumus, kā tas ir precizēts apstrīdētās regulas 173. apsvērumā. Tādējādi, kad Indijas tēraudrūpniecības ministrijas Pastāvīgā akmeņogļu un tēraudrūpniecības komiteja tās 2013. gada 29. augusta trīsdesmit astotā ziņojuma vajadzībām vēlējās uzzināt, "cik lielā mērā [..] [tobrīd piemērojamais] eksporta nodoklis dzelzsrūdai ļāva atturēt no dzelzsrūdas eksporta un vai bija nepieciešams to turpināt pārskatīt", minētais ministrs tostarp norādīja, ka viņš "šo jautājumu regulāri aplūkoja kopā ar [Indijas] finanšu ministru, lai iekasētu atbilstošu dzelzsrūdas eksporta nodokli, kas efektīvi atturētu no eksportēšanas un uzlabotu dzelzsrūdas pieejamību valsts metalurģijas nozarei par pieņemamu cenu", un ka "lielāka dzelzsrūdas eksporta nodokļa noteikšana saskan ar [Indijas] valdības politiku".

118 Turklāt nevar piekrist prasītāju argumentam, saskaņā ar kuru tas, ka dažos izmeklēšanas laikposma mēnešos dzelzsrūdas cena Indijas tirgū bija augstāka par tās cenu pasaules tirgū, kā arī tas, ka pēc izmeklēšanas laikposma *Jindal Saw* importēja izmantoto dzelzsrūdu, pierādot, ka aplūkotie eksporta ierobežojumi var gūt un var negūt rezultātus atkarībā no tirgus apstākļiem un tirgus dalībnieku lēmumu pieņemšanas brīvības. Faktiski Indijas valdības finansiālo ieguldījumu veido tās pašas veikts dzelzsrūdas nodrošinājums. Fakts, ka atsevišķos izmeklēšanas laikposma mēnešos dzelzsrūda Indijas tirgū tika pārdota par augstāku cenu nekā pasaules tirgū, ir jautājums, kas attiecas nevis uz šī finansiālā ieguldījuma esamību, bet gan uz iespējamās priekšrocības esamību. Tomēr, kā uzsvērušas pašas prasītājas, finansiālā ieguldījuma pastāvēšana un priekšrocību pastāvēšana ir jānošķir. Turklāt fakts, ka tirgus dalībnieks, kurš var gūt labumu no finansiālā ieguldījuma, izvēlas to negūt, pats par sevi neietekmē šāda ieguldījuma esamību.

119 Visbeidzot, nav nekādu norāžu, kas liecinātu par to, ka attiecīgie eksporta ierobežojumi ir noteikti, lai iekasētu valsts ieņēmumus, kas apstiprina analīzi, saskaņā ar kuru, izmantojot aplūkotos nodokļu un tarifu pasākumus, Indijas valdība centās īstenot politiku nolūkā nodrošināt dzelzsrūdas piegādi Indijas tirgum.

120 Līdz ar to pirmais iebildums ir jānoraida.

121 Ar otro iebildumu prasītājas apgalvo, ka pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vienmēr ir nepieciešama aktīvāka valdības rīcība, nevis tikai veicināšanas pasākumi, lai tās rīcību attiecībā uz personām vai struktūrām valsts tirgū varētu uzskatīt par "uzticēšanu" privātai struktūrai veikt konkrētas funkcijas šīs tiesību normas izpratnē. Šajā gadījumā tas tā neesot.

122 Šajā ziņā prasītājas apgalvo, ka, pārbaudot, vai Indijas valdības atbalsts attiecīgā ražojuma valsts ražošanas nozarei faktiski bija valdības politikas mērķis, nevis vienīgi tās vispārīgo regulatīvo pilnvaru īstenošanas blakusefekts, Komisija pamatojās uz juridiski kļūdainu kritēriju. Faktiski tai esot bijis jāpārbauda, vai Indijas kalnraktuvju uzņēmumu dzelzsrūdas piegāde minētajai rūpniecības nozarei bija "piespiedu" vai arī šāda piegāde bija uzskatāma vienkārši par "izrietošu no valsts regulējuma" atbilstoši terminoloģijai, kas izmantota PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas Apelācijas iestādes ziņojuma, kas pieņemts 2005. gada 20. jūlijā strīdā "Amerikas Savienotās Valstis – Izmeklēšana saistībā ar kompensācijas maksājumiem par Korejas izcelsmes pusvadītājiem dinamiskām RAM atmiņām (DRAM)" (WT/DS 296/AB/R), 114. punktā.

123 Komisija, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šī iebilduma pamatotību.

124 Vispirms attiecībā uz prasītāju argumentu par to, ka Indijas valdībai neesot bijusi aktīvāka loma par vienkāršu veicināšanas pasākumu noteikšanu, pietiek konstatēt, ka, pieņemot aplūkotos eksporta ierobežojumus īpašā kontekstā, ko raksturo ievērojamas sākotnējās investīcijas un augstas fiksētās izmaksas, kas neļāva Indijas kalnraktuvju uzņēmumiem samazināt savu ražošanu, šī valdība ierobežoja šo uzņēmumu rīcības brīvību, praktiski ierobežojot to spēju lemt par tirgu, kurā tie pārdod savus ražojumus.

125 Šajā ziņā prasītājas nav iesniegušas nevienu argumentu, kas ļautu atspēkot Komisijas analīzi. Faktiski tas, ka Indijas valdība pastāvīgi izveidoja un pielāgoja aplūkotos eksporta ierobežojumus, lai nodrošinātu, ka ar šiem ierobežojumiem tiek sasniegts vēlamais mērķis, nevar tikt uzskatīts par vienkāršu pamudinājumu valsts dzelzsrūdas ražotājiem. Tieši pretēji – šāda Indijas valdības rīcība lika šiem ražotājiem pārdot savus ražojumus Indijas tirgū.

126 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, ja deleģēšana parasti notiek ar oficiāliem līdzekļiem, tad to var veikt arī ar neoficiāliem līdzekļiem, turklāt var būt arī citi – oficiāli vai neoficiāli – līdzekļi, ne tikai deleģēšana, kurus valdība varētu izmantot šādiem pašiem mērķiem, kā tika norādīts Apelācijas iestādes ziņojuma lietā "Amerikas Savienotās Valstis – DRAM" (skat. šī sprieduma 122. punktu) 110. punktā.

127 Šajā gadījumā tas, ka Indijas valdība noteica eksporta ierobežojumus dzelzsrūdai un tos pastāvīgi pielāgoja, lai nodrošinātu, ka tiek sasniegts tāds pats rezultāts kā gadījumā, ja tā pati būtu piegādājusi dzelzsrūdu Indijas tirgum, ir uzskatāms par šādu neoficiālu deleģēšanu. Tādējādi, konstatējot šo faktu, Komisija faktiski konstatēja, ka minētajai valdībai bija aktīva loma, ko nevar pielīdzināt vienīgi veicinošiem pasākumiem.

128 Tādējādi šķiet, ka prasītāju pieņēmuma, ka Indijas valdība vienīgi veica vienkāršus veicinošus pasākumus un tai nebija aktīvas lomas, pamatā ir neprecīza apstrīdētās regulas interpretācija.

129 Tādēļ otrais iebildums ir jānoraida.

130 Ar trešo iebildumu prasītājas apgalvo, ka Komisija esot kļūdaini izvērtējusi to, vai aplūkotie eksporta ierobežojumi bija uzskatāmi par "uzticēšanu" privātai struktūrai pildīt kādu no pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iii) punktā minētajām funkcijām, pamatojoties vienīgi uz skarto uzņēmumu reakciju un uz šo ierobežojumu ietekmi uz tirgu. Prasītājas faktiski uzskata, ka tai esot bijis jāpārbauda vienīgi Indijas valdības konkrēti veikti pasākumi, neņemot vērā šo pasākumu ietekmi uz Indijas tirgu.

131 Komisija, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šī iebilduma pamatotību.

132 Arī prasītāju izvirzītā pieņēmuma šī iebilduma ietvaros pamatā ir kļūdaina apstrīdētās regulas interpretācija. Kā izriet no šī sprieduma 112.–116. punkta, Komisija nav balstījusies vienīgi uz uzņēmumu, kurus skāra eksporta ierobežojumi, reakciju un šo ierobežojumu ietekmi uz Indijas tirgu. Tā analizēja Indijas valdības rīcību, kā arī saikni starp to skaidro politiku un tirgus dalībnieku rīcību. Konkrētie pasākumi, kurus īstenojusi minētā valdība un kas tika ņemti vērā šajā analīzē, ir ne tikai tiesību akti, ar kuriem pieņemti aplūkotie eksporta ierobežojumi, bet arī pastāvīga tirgus uzraudzības un šo ierobežojumu iedarbības uz eksportu izvērtēšanas pārbaudes darbība, kā arī attiecīgi veikti grozījumi aplūkotajā eksporta ierobežojumā, lai nodrošinātu, ka tiek panākts vēlamais mērķis. Tāpēc prasītājas kļūdaini apgalvo, ka Komisija savu analīzi ir balstījusi vienīgi uz attiecīgo uzņēmumu reakciju uz minētajiem ierobežojumiem un to ietekmi uz tirgu.

133 Argumenti, kurus prasītājas šajā ziņā secina no PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas judikatūras un uz kuriem tās vispārēji atsaucas pirmā pamata pirmās daļas pamatojumam, nevar likt apšaubīt visus iepriekš izklāstītos apsvērumus. Fakti vai juridiskie jautājumi, kas ir to trīs strīdu, uz kuriem tās atsaucas, centrā, nav salīdzināmi ar šīs lietas faktiem, tādējādi šiem ziņojumiem tajā nav nozīmes.

134 Tādējādi, pirmkārt, saistībā ar strīdu "Amerikas Savienotās Valstis – Eksporta ierobežojumi" (skat. šī sprieduma 110. punktu) – tas attiecās uz jautājumu par to, vai ASV tiesību akti kompensācijas maksājumu jomā, ar kuriem, kā uzskatīja Kanāda, valsts iestāžu regulatīva darbība, ierobežojot preces eksportu, proti, eksporta ierobežojums, tika pielīdzināta "finansiālam ieguldījumam" SKP nolīguma 1.1. panta a) punkta 1) apakšpunkta izpratnē, ir ar to saderīgi. Tādējādi šis strīds neattiecās uz konkrētiem eksporta ierobežojumiem, kas izvērtēti politisku deklarāciju saistībā ar mērķi nodrošināt attiecīgā ražojuma piegādi iekšējā tirgū, lai atbalstītu konkrētu nozari, gaismā.

135 Otrkārt, attiecībā uz PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas ekspertu grupas ziņojumu, kas pieņemts 2012. gada 16. novembrī strīdā "Ķīna – Kompensācijas un antidempinga maksājumi Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes plakanam orientēta grauda struktūras elektrotehniskajam tēraudam" (WT/DS 414/R) un kas apstiprināts apelācijas iestādes ziņojumā, kur runa bija par importa ierobežojumiem, izmantojot brīvprātīgo ierobežojumu līgumus, saikne starp valsts iestāžu rīcību un apgalvoto finansiālo ieguldījumu nebija salīdzināma ar šajā lietā konstatēto, ievērojot šajā strīdā aplūkotā pasākuma veidu un finansiālā ieguldījuma raksturu. Šajā lietā Ķīnas Tautas Republika uzskatīja, ka brīvprātīgo ierobežojumu līgumi, ar kuriem ierobežots attiecīgā ražojuma imports Amerikas Savienotajās Valstīs, ļāva pārvest šī ražojuma valsts pircēju bagātību uz minētā ražojuma valsts ražošanas nozari, ko varot uzskatīt par finansiālo ieguldījumu SKP nolīguma 1.1. panta

a) punkta 1) apakšpunkta izpratnē, ņemot vērā pasākuma ietekmi uz privātpersonām, kas izraisīja naudas līdzekļu pārvedumu, kas izpaudās kā augstāku cenu maksāšana. Ekspertu darba grupa, kas tika izveidota šim strīdam, uzskatīja, ka fakts, ka tāds valsts iestāžu pasākums kā pasākums pie robežām, kura netieša ietekme palielina cenu tirgū, nevarēja likt uzskatīt, ka, veicot šādu pasākumu, valsts iestādes būtu uzticējušas vai likušas privātiem pircējiem veikt tiešu līdzekļu pārskaitīšanu ražošanas nozarei, kas pārdeva preci attiecīgajā tirgū.

136 Treškārt, attiecībā uz PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas ekspertu grupas ziņojumu, kas pieņemts 2015. gada 16. janvārī strīdā "Amerikas Savienotās Valstis – Kompensācijas pasākumi atsevišķiem Ķīnas izcelsmes ražojumiem" (WT/DS 437/R), šis strīds attiecās uz SKP nolīguma 11.3. pantu par valsts ražošanas nozares iesniegto pierādījumu izskatīšanu, lai noteiktu, vai tie ir pietiekami, lai pamatotu antidempinga izmeklēšanas sākšanu, šajā gadījumā – Amerikas Savienotajās Valstīs.

137 Ekspertu grupa uzskatīja, ka strīds ir par jautājumu, vai izmeklēšanas iestāde ir rīkojusies tādā veidā, kas ir saderīgs ar SKP nolīguma 11.2. un 11.3. pantu, uzsākot antisubsidēšanas izmeklēšanu, pamatojoties uz kādu apgalvojumu un pierādījumiem, kuros norādīts, ka pastāvot finansiāls ieguldījums saistībā ar eksporta ierobežojumiem, ko valsts iestādes piemērojušas ārvalstij, un šo ierobežojumu sekām uz iekšzemes cenām šajā valstī. Šajā strīdā sūdzībā nebija nekādu pierādījumu attiecībā uz uzraudzību un aplūkoto ierobežojumu pielāgošanu.

138 No iepriekš minētā izriet, ka, ņemot vērā situāciju, kuru ekspertu grupa novērtējusi minētajā strīdā, tā ietvaros sagatavotajam ziņojumam principā nav nozīmes šajā lietā, kur konstatējums par darbību, ar kuru valsts dzelzsrūdas ražotājiem tiek uzticēts piegādāt to ražojumus iekšējā tirgū, ir balstīts ne tikai uz pašiem eksporta ierobežojumiem un īpašas politikas esamību metalurģijas nozares atbalstam, bet arī uz pierādījumu kopumu pasākuma pastāvīgiem pielāgojumiem, lai sasniegtu vēlamo mērķi.

139 Turklāt prasītājas apgalvo, ka ir kļūdaini Komisijas secinājumi, pirmkārt, apstrīdētās regulas 186. apsvērumā saistībā ar Indijas valdības politikas ietekmi uz Indijas tirgu, kurā tā norādīja, ka šī politika ir izraisījusi dzelzsrūdas eksporta apjoma "ievērojamu samazināšanos", lai gan laikā no ierobežojumu aplūkotajam eksportam ieviešanas, proti, 2007. un 2008. gadā, līdz 2015. gadam Indijas dzelzsrūdas ražošana esot samazinājusies vairāk nekā eksports, un, otrkārt, šīs regulas 190. apsvērumā, kur tā būtībā norāda, ka aplūkotie eksporta ierobežojumi esot izraisījuši pārmērīgu dzelzsrūdas piedāvājumu Indijas iekšējā tirgū, lai arī iepriekšējā laikposmā pārprodukcija esot tikusi samazināta vairāk nekā uz pusi.

140 Šajā ziņā, pirmkārt, protams, ir jānorāda, ka apstrīdētās regulas 183. un 184. apsvērumā ietvertie skaitliskie dati pierāda, ka Indijas dzelzsrūdas ražošana laikā no 2007. līdz 2015. gadam ir samazinājusies. Tomēr šāda ražošana vienmēr ir bijusi pārmērīga, salīdzinot ar Indijas dzelzsrūdas patēriņu tajā pašā laikposmā, tādējādi, neraugoties uz šo samazināšanos, šī ražošana pastāvīgi tika uzturēta pienācīgā līmenī, lai segtu iekšzemes patēriņu, kas atbilst Indijas valdības mērķiem noteikt aplūkotos eksporta ierobežojumus.

141 Otrkārt, ir jānorāda, ka kopš minēto ierobežojumu ieviešanas valsts dzelzsrūdas patēriņš ir gandrīz nemainīgi pieaudzis un ir novērots papildu patēriņš Indijā iegūtai dzelzsrūdai, jo šī ražojuma imports saglabājās gandrīz nemainīgs. Tā kā valsts dzelzsrūdas ieguves apjoms tajā pašā laikposmā samazinājās un ņemot vērā augstāku cenu līmeni pasaules tirgū, šķiet paradoksāls fakts, ka šo valsts patēriņa pieaugumu pilnībā absorbēja Indijā iegūtas dzelzsrūdas valsts ražošana, jo neizkropļota tirgus situācijā, ņemot vērā dzelzsrūdas cenas līmeni pasaules tirgū, šīs rūdas Indijas ražotājiem būtu bijis rentablāk eksportēt savu produkciju, nevis to pārdot valsts tirgū.

142 Turklāt prasītājas neņem vērā to, ka vietējās dzelzsrūdas ieguves samazināšanās Indijā izrietēja no tiesas nolēmumiem par raktuvju slēgšanu sakarā ar nelikumīgām ieguves darbībām un pārkāpumiem vides jomā atsevišķās Indijas pavalstīs, kā Komisija to norādīja apstrīdētās regulas 187. apsvērumā. Fakts, ka Indijas dzelzsrūdas pārprodukcija, proti, atsaucoties uz minētās regulas 190. apsvērumu, iekšzemes

ražošanas pārprodukcija, salīdzinot ar valsts patēriņa un eksporta summu, no tās atņemot importu, samazinājās, slēdzot šīs raktuves, nenozīmē, ka ir kļūdains Komisijas secinājums par pārprodukciju tirgū, jo tā ir pastāvējusi visā apskatāmajā laikposmā.

143 Tādējādi iebildums ir jānoraida un līdz ar to ir jānoraida pirmā pamata pirmā daļa kopumā.

– Par pirmā pamata otro daļu, ar kuru tiek apgalvota sajaukšana, piemērojot pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu, starp jēdzieniem "finansiāls ieguldījums" šīs tiesību normas izpratnē un "priekšrocība" minētā panta 2. punkta izpratnē

144 Prasītājas norāda, ka Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu un pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, sajaucot jēdzienu "finansiāls ieguldījums" minētā 3. panta 1. punkta nozīmē un "priekšrocība" šī panta 2. punkta nozīmē. Šajā sakarā tās norāda, pirmkārt, ka šie jēdzieni attiecas uz diviem dažādiem juridiskiem aspektiem, kas kopā ļauj noteikt, vai var uzskatīt, ka pastāv subsīdija, un, otrkārt, ka, lai pierādītu finansiāla ieguldījuma esamību, nav nepieciešams atsaukties uz jēdzienu "par mazāk nekā pienācīgu atlīdzību", kas minēts pamatregulas 6. panta d) punktā un kas attiecas uz finansiālā ieguldījuma saņēmējam piešķirtās priekšrocības aprēķināšanu. Tāpēc tās kritizē faktu, ka apstrīdētajā regulā visa Komisijas analīze saistībā ar apgalvotu valdības darbības esamību, ar kuru Indijas dzelzsrūdas ražotājiem "uzticēts" piegādāt dzelzsrūdu attiecīgā ražojuma valsts ražošanas nozarei, esot saistīta ar vienu vienīgu jautājumu, vai Indijas dzelzsrūdas ražotāji minēto rūdu attiecīgā ražojuma valsts ražošanas nozarei piegādāja "par mazāk nekā pienācīgu atlīdzību", lai gan šim jautājumam esot nozīme, vienīgi noskaidrojot, vai apgalvoto preču piegādes saņēmējiem tika piešķirtas priekšrocības.

145 Šīs daļas atbalstam prasītājas atsaucas uz PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas Apelācijas iestādes ziņojumu, kas pieņemts 2012. gada 23. martā strīdā "Amerikas Savienotās Valstis – Pasākumi, kas ietekmē tirdzniecību lielajos civilās aviācijas gaisa kuģos – otrā sūdzība" (WT/DS 353/AB/R), un PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas ekspertu grupas ziņojumu, kas pieņemts 2005. gada 11. aprīlī strīdā "Koreja – Pasākumi, kas ietekmē tirdzniecību tirdzniecības kuģos" (WT/DS 273/R).

146 Komisija, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šīs daļas pamatotību.

147 Vispirms ir jānorāda, kā tas izriet no apstrīdētās regulas 181.–219. apsvēruma, kas ir ietverti tajā šīs regulas daļā, kas veltīta finansiālā ieguldījuma esamības izvērtējumam, ka Komisija detalizēti analizēja Indijas dzelzsrūdas tirgus attīstību. Šīs regulas 190. apsvērumā Komisija norādīja, ka, "kaut arī dzelzsrūdas ražošanas apjoms samazinājās, Indijas tirgus liecina par pastāvīgu un iracionālu jaudas pārpalikumu, salīdzinot ar iekšzemes patēriņa un eksporta summu, no kuras atņemti importētie apjomi", kas "izrais[īja] pārmērīgu dzelzsrūdas piedāvājumu iekšzemes tirgū, ko atzin[a] un cent[ās] panākt Indijas valdība". Minētās regulas 192. apsvērumā tā norādīja, ka "dzelzsrūdas eksporta nodoklis tika uzlikts nevis tādēļ, lai pilnīgi apturētu eksportu, bet gan tādēļ, lai samazinātu eksporta apjomu, vienlaikus palielinot [šīs rūdas] pieejamību iekšzemes tirgū".

148 Pēc šiem secinājumiem apstrīdētās regulas 200. apsvērumā Komisija norādīja, ka tā bija analizējusi, vai un kāda bija Indijas valdības noteikto eksporta ierobežojumu izraisītā dzelzsrūdas pārmērīgā piedāvājuma ietekme uz dzelzsrūdas iekšējo cenu Indijā.

149 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija savā analīzē par finansiālā ieguldījuma pastāvēšanu, tikai pēc tam, kad tā bija konstatējusi, ka attiecīgie eksporta ierobežojumi izraisīja pārmērīgu dzelzsrūdas piedāvājumu Indijas tirgū, un papildus šim tirgus izvērtējumam analizēja minēto ierobežojumu iespējamo ietekmi uz dzelzsrūdas iekšējo cenu Indijā.

150 Turpinot – no apstrīdētās regulas 230.–271. apsvēruma ar nosaukumu "Priekšrocība" kopējās interpretācijas izriet, ka Komisija ir veikusi rūpīgu priekšrocības kritērija analīzi, kas ievērojami atšķiras no analīzes, ko tā veica attiecībā uz finansiālā ieguldījuma pastāvēšanu, ko prasītājas atzina tiesvedības mutvārdu daļā, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu.

151 Turklāt ir jānorāda, ka prasītāju atsauces uz PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas judikatūru ir balstītas uz citātiem, kas minēti ārpus to konteksta. Pirmkārt, attiecībā uz Apelācijas iestādes ziņojumu strīdā "Amerikas Savienotās Valstis – Pasākumi, kas ietekmē tirdzniecību lielajos civilās aviācijas gaisa kuģos – otrā sūdzība" (skat. šī sprieduma 145. punktu) ir jānorāda, ka ekspertu grupas, kas tika izveidota šajā lietā, ziņojumā, kas sagatavots 2011. gada 31. martā (WT/DS 353/R), šī ekspertu grupa uzskatīja par nepieciešamu izveidot jaunu testu, lai pārbaudītu, vai minētajā lietā aplūkotie pasākumi ir uzskatāmi par "finansiāliem ieguldījumiem" SKP nolīguma 1.1. panta a) punkta 1) apakšpunkta i) punkta izpratnē. Ar šo jauno testu bija paredzēts noteikt, vai pakalpojumi, kas sniegti saistībā ar publiskā iepirkuma procedūru, radīja priekšrocības tiem, kas tos apmaksāja (valdībai), vai tiem, kas saņēma maksājumu par pakalpojumiem. Piemērojusi šo jauno testu, ekpertu grupa konstatēja, ka aplūkotie pakalpojumi tika sniegti par labu tiem, kuri saņēma maksājumu par šo piegādi, nevis par labu valdībai, kas tos apmaksāja, un ka šī iemesla dēļ runa bija par "finansiālu ieguldījumu" minētās tiesību normas izpratnē.

152 Šajā lietā šāda testa piemērošana neļautu nošķirt jautājumu par to, vai pastāv finansiāls ieguldījums, no jautājuma, vai pastāvēja priekšrocība, un tā rezultātā, ja tiktu konstatēts, ka pastāvēja priekšrocības valdībai, pēc definīcijas nepastāvētu finansiāls ieguldījums, un otrādi. Šā iemesla dēļ Apelācijas iestāde noraidīja šī testa piemērošanu, uzskatot, ka ekspertu grupas piemērotā pieeja varētu sajaukt divus dažādus SKP nolīguma 1.1. pantā ietvertās subsīdijas definīcijas elementus.

153 Otrkārt, līdzīgi arī strīdā "Koreja – Tirdzniecības kuģi" (skat. šī sprieduma 145. punktu) ekspertu grupas ziņojuma šajā lietā rindkopas, kuras min prasītājas, attiecās uz situāciju, kurā Savienība par pierādījumu "uzticēšanas" vai "norīkošanas" rīcībai, kuras autore bija Korejas valdība, uzskatīja faktu, ka grūtībās nonākušo uzņēmumu pārstrukturēšanā piedalījās finanšu iestādes, tā vietā, lai mēģinātu palielināt to ieņēmumus, tostarp likvidējot šos uzņēmumus. Šajā situācijā, lai gan apgalvotais finansiālais ieguldījums bija pārstrukturēšana, "priekšrocība" būtu bijusi tikai tad, ja šī pārstrukturēšana būtu notikusi apstākļos, kas atbilst normāliem tirgus apstākļiem. Tāpēc nebija iespējams nošķirt finansiāla ieguldījuma esamības novērtējumu no priekšrocības esamības.

154 Turklāt ir jākonstatē, ka šajā gadījumā, atšķirībā no aplūkotās situācijas divos prasītāju izvirzītajos strīdos (skat. šī sprieduma 145. punktu), tas, ja no analīzes, kuru veica Komisija saistībā ar finansiāla ieguldījuma esamību, tiktu izņemti apsvērumi par aplūkoto eksporta ierobežojumu ietekmi uz Indijas tirgus cenām, proti, apsvērumi, kuru nozīmi saistībā ar izvērtējumu par finansiālā ieguldījuma esamību apstrīd prasītājas, nekādi nemainītu Komisijas analīzi, saskaņā ar kuru aplūkotie eksporta ierobežojumi izraisīja dzelzsrūdas piegādes pieaugumu Indijas tirgū, ko Komisija uzskatīja par līdzvērtīgu dzelzsrūdas piegādei.

155 Tādējādi ir jānoraida pirmā pamata otrā daļa un līdz ar to pirmais pamats kopumā.

Par trešo pamatu, ar kuru tiek apgalvots pamatregulas 4. panta 1. punkta un 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpums

156 Ar trešo pamatu, kurā ir divas daļas, prasītājas pakārtoti pirmajam pamatam norāda, ka Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 4. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu, uzskatot, ka aplūkotā subsīdija bija īpaša. Šajā saistībā tās atsaucas uz PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas Apelācijas iestādes ziņojumu, kas pieņemts 2011. gada 25. martā strīdā "Amerikas Savienotās Valstis – Antidempinga un kompensācijas maksājumi par atsevišķiem Ķīnas izcelsmes ražojumiem" (WT/DS 379/AB/R).

– Par trešā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz subsīdijas, piegādājot dzelzsrūdu, īpaša rakstura neesamību

157 Saistībā ar šī pamata pirmo daļu prasītājas apgalvo, ka dzelzsrūda ir dzelzs un tērauda – abas izejvielas tiek plaši izmantotas tautsaimniecībā, – primārā izejviela. Tādējādi nebūtu iespējams identificēt un precīzi aprakstīt zināmo un raksturīgo uzņēmumu vai nozaru skaitu Indijā, kas varētu gūt labumu no dzelzsrūdas piedāvājuma pieauguma par atlīdzību, kas mazāka par pienācīgo Indijas tirgū. Turklāt no dzelzsrūdas piegādes Indijā labumu gūtu ne tikai metalurģijas nozare, jo tiktu skartas arī citas būtiskas ražošanas nozares, piemēram, cementa, ogļu un dzelzs sakausējumu nozares.

158 Komisija, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šīs daļas pamatotību.

159 No apstrīdētās regulas izriet, ka Komisija pārbaudīja, vai dzelzsrūdas eksporta nodoklis un *DFP* izpilda trešo un pēdējo nosacījumu, kas nepieciešams, lai tiktu konstatēta kompensējamas subsīdijas esamība, proti, to "īpašo" raksturu pamatregulas 4. panta nozīmē.

160 Šajā ziņā Komisija apstrīdētās regulas 272. apsvērumā konstatēja, ka, ņemot vērā preces, uz kurām attiecas aplūkotie pasākumi, tās radīja priekšrocības vienīgi metalurģijai, proti, vienai noteiktai ražošanas nozarei, un uzskatīja, ka nav pieprasīts, ka subsīdijai, lai to atzītu par īpašu, būtu jābūt ierobežotai vienīgi ar kādu šīs nozares grupējumu. Turpretī, atšķirībā no dažām citām izejvielām, piemēram, naftas, gāzes vai ūdens, tomēr tāpat kā kokaudžu gadījumā, dzelzsrūdu, jo īpaši augstas kvalitātes, nevarētu izmantot nenoteikts skaits nozaru, bet gan ierobežots skaits struktūru un nozaru, it īpaši plastiskā čuguna cauruļu ražošanas nozare. Šajā ziņā Komisija atsaucas uz PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas Apelācijas iestādes ziņojumu, kas 2014. gada 19. decembrī tika pieņemts strīdā "Amerikas Savienotās Valstis – Kompensācijas pasākumi, kas attiecas uz Indijas izcelsmes konkrētiem plakaniem karsti velmētiem oglekļa tērauda izstrādājumiem" (WT/DS 436/AB/R).

161 Ir jānorāda, tāpat kā to ir darījusi Komisija, ka būtiskais jautājums, nosakot, vai aplūkotie eksporta ierobežojumi var tikt uzskatīti par "īpašām" subsīdijām pamatregulas 4. panta 2. punkta nozīmē, nav tas, vai dzelzi un tēraudu parasti kopumā izmanto tautsaimniecībā, bet gan tas, vai dzelzsrūdu parasti kopumā izmanto tautsaimniecībā.

162 Vienīgie uzņēmumi, kas guva labumu no dzelzsrūdas eksporta ierobežojumiem, ir Indijas uzņēmumi, kuri izmantoja dzelzsrūdu lejupējā ražošanas, proti, metalurģijas nozarē. Fakts, ka dzelzsrūda ir metalurģijas pamatmateriāls, nenozīmē, ka tas ir pamatmateriāls Indijas tautsaimniecībā kopumā, kā tas ir ūdens, naftas un gāzes gadījumā, ko izmanto nenoteikts skaits nozaru un uzņēmumu. Tādēļ dzelzsrūdu nevar salīdzināt ar šiem citiem resursiem.

163 Turklāt, pat ja ir iespējams, ka aplūkotie eksporta ierobežojumi var netieši radīt labumu metalurģijas rūpniecības uzņēmumiem lejupējā tirgū, kuri izmanto dzelzi un tēraudu, ciktāl šī ražošanas nozare būtu šiem uzņēmumiem nodevusi tālāk priekšrocības, kas saistītas ar dzelzsrūdas piegādes subsidēšanu, tas nevarētu izraisīt to, ka pats atbalsts metalurģijas rūpniecībai netiktu uzskatīts par īpašu pamatregulas izpratnē.

164 Turklāt fakts, ka subsīdija rada ieguvumu visai nozarei, nenozīmē, ka to nevar uzskatīt par "īpašu" pamatregulas 4. panta 2. punkta izpratnē. Saskaņā ar pašiem šīs tiesību normas noteikumiem subsīdija var būt īpaša ne tikai uzņēmumam, bet arī "uzņēmumu vai ražošanas nozaru grupai".

165 Attiecībā uz prasītāju argumentu, ka tiktu skartas arī citas svarīgas nozares, piemēram, cementa, ogļu un dzelzs sakausējumu nozares, jānorāda, ka tā pamatā ir vienkārši argumenti, prasītājām nesniedzot norādes par šo citu rūpniecības nozaru patēriņa apmēru, tādējādi nevar tikt izslēgts, ka šis patēriņš ir ļoti zems.

166 Katrā ziņā šajā saistībā ir jānorāda, ka atbilstoši PTO Strīdu noregulēšanas iestādes ekspertu grupas ziņojumam, kas pieņemts strīdā "Amerikas Savienotās Valstis – atsevišķi plakani tērauda ražojumi – Indija" (WT/DS 436/R), kas jautājumā par īpašo raksturu tika apstiprināts ar Apelācijas iestādes ziņojumu šajā pašā strīdā (WT/DS 436/AB/R) (skat. šī sprieduma 160. punktu), kas arī attiecas uz pasākumiem, ko veikusi Indijas valdība saistībā ar dzelzsrūdu, subsīdiju, kas attiecas uz šo rūdu, var uzskatīt par īpašu.

167 Savā ziņojumā ekspertu grupa konstatēja, ka, "tā kā [tika] konstatēts, ka iespēja saņemt subsīdiju [bija] ierobežota, šī subsīdija [bija] īpaša SKP [nolīguma] 2. panta nozīmē" un ka, "ja šī iespēja [attiecās] vienīgi uz faktu, ka tikai daži uzņēmumi [varēja] izmantot subsidēto ražojumu, subsīdija [bija] īpaša".

168 Tādējādi ir jāuzskata, ka šajā gadījumā Indijas valdības pasākumi, kas attiecas vienīgi uz Indijas dzelzsrūdu, ir "īpaši" pamatregulas 4. panta izpratnē, kā PTO Strīdu noregulēšanas institūcija to jau bija konstatējusi attiecībā uz SKO nolīguma 2. pantu. Līdz ar to trešā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

– Par trešā pamata otro daļu, kas attiecas uz subsīdijas, kas izpaužas kā eksporta nodoklis dzelzsrūdai, īpašā rakstura neesamību

169 Saistībā ar šī pamata otro daļu prasītājas apgalvo, ka Indijā ir ļoti daudz eksporta nodokļu. Tādēļ ir neskaitāmi daudz ražošanas nozaru, kas var gūt labumu no atbalsta politikas ražošanas nozarēm lejupējā tirgū, kādu, iespējams, īsteno Indijas valdība, izmantojot eksporta ierobežojumus. Tādējādi Komisija nevarot secināt, ka aplūkotajiem eksporta ierobežojumiem ir īpašs raksturs, neveicot citu Indijā spēkā esošu eksporta nodokļu analīzi un iespējamo valdības iejaukšanos saistībā ar citiem šādiem nodokļiem.

170 Komisija, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šīs daļas pamatotību.

171 Jānorāda, ka šī pamata otrā daļa ir balstīta uz to, ka Indijā, iespējams, pastāv eksporta nodokļi daudziem ražojumiem. Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka aplūkotos eksporta ierobežojumus veido ne tikai eksporta nodoklis, bet gan divi pasākumi, proti eksporta nodoklis dzelzsrūdai un *DFP*, un ka ar šiem abiem pasākumiem tiek īstenota Indijas valdības politika nolūkā subsidēt Indijas metalurģiju.

172 Otrkārt, pieņemot, ka Indijas valdība ir ieviesusi lielu skaitu subsīdiju, pamatojoties uz mērķtiecīgu eksporta ierobežojumu mehānismu, lai atbalstītu dažādas rūpniecības nozares, vēl ir jāapsver tas, ka īpašā rakstura prasība attiecas uz katru no šīm subsīdijām konkrēti, nevis fakts, ka valsts iestādes subsīdijas izmantoja vienīgi ierobežotā apmērā.

173 Tādējādi pietika ar to, ka Komisija analizēja aplūkoto pasākumu, īpaši eksporta nodokļa dzelzsrūdai, subsīdijas raksturu, un tai nav turklāt jāanalizē citi eksporta nodokļi citiem ražojumiem. Kā norāda Komisija, jebkurš eksporta nodoklis tiek izveidots autonomi, attiecas uz dažādiem ražojumiem un var radīt labumu dažādiem tirgus dalībniekiem, tādējādi vienīgi konkrēta katra eksporta nodokļa analīze ļauj noteikt, vai tā ir vai nav īpaša subsīdija.

174 Katrā ziņā prasītājas nekādi nav pierādījušas, ka attiecīgie ierobežojumi, kas attiecas uz dzelzsrūdu, būtu daļa no horizontālās atbalsta politikas, kas attiektos uz visām Indijas ražošanas nozarēm, kas darbojas jomās, kas atrodas ražojumu, kas ir salīdzināmu pasākumu priekšmets, lejupējos tirgos.

175 Tādējādi trešā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota un līdz ar to viss trešais pamats ir jānoraida kopumā.

Par ceturto pamatu, ar kuru tiek apgalvots pamatregulas 3. panta 2. punkta, 6. panta d) punkta un 15. panta 1. punkta pārkāpums

176 Ceturtais pamats, kas ir sadalīts divās daļās un kas, tāpat kā trešais pamats, ir izvirzīts pakārtoti pirmajam pamatam, attiecas uz apstrīdētajā regulā ietvertajiem vērtējumiem saistībā ar priekšrocības esamību.

– Par ceturtā pamata pirmo daļu, ar kuru tiek apgalvots pamatregulas 3. panta 2. punkta un 15. panta 1. punkta otrās daļas pārkāpums

177 Lai varētu izvērtēt šo daļu, iesākumā jāatgādina, ka pamatregulas 3. pantā ir paredzēts, ka subsīdija pastāv, ja ir izpildīti tā 1. un 2. punktā izklāstītie nosacījumi, proti, ja pastāv izcelsmes valsts vai eksporta valsts valdības "finansiāls ieguldījums" un ja tādējādi tiek piešķirta "priekšrocība". Minētās regulas 6. un 7. pantā ir precizēti saņēmējam piešķirtās "priekšrocības" aprēķināšanas noteikumi. Visbeidzot, šīs pašas regulas 15. panta 1. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka nekādi kompensācijas pasākumi netiek piemēroti, tostarp, ja tiek pierādīts, ka subsīdijas vairs nedod nekādu labumu attiecīgajiem eksportētājiem.

178 Saistībā ar pirmo daļu prasītājas norāda uz diviem iebildumiem. Ar pirmo iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpts pamatregulas 3. panta 2. punkts, tās galvenokārt apgalvo, ka Komisijas īstenotais priekšrocības aprēķins pierādīja, ka piecos no divpadsmit izmeklēšanas laikposma mēnešiem *Jindal Saw* bija samaksājusi vairāk nekā pienācīgu atlīdzību par tās iegūto dzelzsrūdu, tādējādi tā bija samaksājusi cenu, kas ir augstāka par Komisijas izmantoto salīdzinošo cenu. Turklāt subsīdijas starpība esot samazinājusies pēc izmeklēšanas laikposma, tādējādi atjauninātais aprēķins visticamāk uzrādītu "negatīvu priekšrocību". Līdz ar to prasītājas uzskata, ka Komisijai nevajadzētu uzskatīt, ka *Jindal Saw* tika piešķirta priekšrocība.

179 Komisija, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šī iebilduma pamatotību.

180 Šajā ziņā ir jānorāda, ka no paša pamatregulas 5. panta formulējuma izriet, ka kompensējamas subsīdijas apmērs ir jāaprēķina, ņemot vērā saņēmējam piešķirto labumu "subsīdiju jautājuma izmeklēšanas laikā". No tā izriet, ka, aprēķinot priekšrocību, ir jāņem vērā viss izmeklēšanas laikposms. Tas īpaši nozīmē, ka tad, kad, kā tas ir šajā gadījumā, runa ir par finansiālu ieguldījumu attiecībā uz precēm, kuru cenas ir svārstīgas, ir būtiski zināt, vai priekšrocība tika piešķirta, ņemot vērā izmeklēšanas laikposmu kopumā, nevis zināt, vai priekšrocība tika piešķirta katrā šī laikposma brīdī. No minētās regulas nekādi neizriet, ka, lai aplūkoto pasākumu varētu uzskatīt par subsīdiju, tai priekšrocības būtu jāpiešķir pastāvīgi. Tādējādi šajā lietā izšķirošais ir tas, vai priekšrocības aprēķins visam izmeklēšanas laikposmam liecināja par pozitīvas subsīdijas starpības esamību *Jindal Saw* interesēs, kā tas izriet no apstrīdētās regulas 265. apsvēruma.

181 To pašu iemeslu dēļ, kas saistīti ar faktu, ka dzelzsrūdas cenas svārstās, tāpat, novērtējot apstrīdētās regulas tiesiskumu, nav nozīmes arī tam, ka nesenāki aprēķini varētu uzrādīt to, ka aplūkotais finansiālais ieguldījums attiecīgajā brīdī vairs neradīja priekšrocības Indijas ražotājiem eksportētājiem, jo jāņem vērā vienīgi priekšrocība, kas piešķirta izmeklēšanas laikposmā.

182 Līdz ar to ir jākonstatē, ka apstrīdētā regula ir tiesiski balstīta uz konstatējumu, ka attiecīgais finansiālais ieguldījums izmeklēšanas laikposmā ir radījis priekšrocības *Jindal Saw*, tādējādi pirmais iebildums nav pamatots.

183 Ar otro iebildumu, kas izvirzīts pakārtoti, prasītājas apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 15. panta 1. punkta otro daļu, kā arī pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot kompensācijas pasākumus, lai gan apgalvoto subsīdiju nesaņēma *Jindal Saw*, jo tā pēc izmeklēšanas laikposma gandrīz visu iegādāto dzelzsrūdu importēja, ko Komisija esot pārbaudījusi. Tādējādi pēdējai minētajai,

pamatojoties uz secinājumiem saistībā ar izmeklēšanas laikposmu, neesot bijis jāsecina, ka *Jindal Saw* būtu saņēmusi subsīdiju tuvākajā nākotnē, lai gan kompensācijas pasākumu noteikšanas brīdī nekādu subsīdiju nebija.

184 Saistībā ar iespēju, ka *Jindal Saw* no jauna veic iegādi Indijas tirgū, Komisija neesot pierādījusi, ka dzelzsrūdas cenas pasaules tirgū būtu bijis galvenais iemesls, kāpēc *Jindal Saw* pārtrauca iepirkt dzelzsrūdu Indijā, un ka cenu pieaugums pasaules tirgū tai būtu licis no jauna iegādāties dzelzsrūdu Indijas tirgū. Attiecībā uz šo jautājumu prasītājas norāda, ka *Jindal Saw* vajadzēja apmaksāt transporta izdevumus, kas bija saistīti ar tās dzelzsrūdas importu, lai to nogādātu līdz rūpnīcai, kas nozīmējot, ka dzelzsrūdas imports atbilstoši Austrālijas franko uz kuģa klāja cenai (FOB) bija dārgāks nekā piegāde Indijas tirgū. Turklāt Komisija neesot varējusi izslēgt iespēju, ka cenas pasaules tirgū tuvākajā nākotnē varētu pazemināties.

185 Attiecībā uz pamatregulas 15. panta 1. punkta otrās daļas piemērojamību prasītājas apgalvo, ka šīs tiesību normas piemērošanas joma, ciktāl tā ir saistīta ar norādīto otro gadījumu, neattiecas vienīgi uz "vienreizējas subsīdijas, kas neatkārtojas" gadījumu, kā to apgalvo Komisija. Šajā ziņā tās atsaucas uz PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas ekspertu grupas ziņojumu, kas pieņemts 2007. gada 17. decembrī strīdā "Japāna – Kompensācijas maksājumi saistībā ar Korejas izcelsmes dinamiskām RAM atmiņām" (WT/DS 336/R).

186 Komisija, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šī iebilduma pamatotību.

187 Saskaņā ar pamatregulas 15. panta 1. punkta otro daļu nekādi kompensācijas pasākumi netiek noteikti, it īpaši, ja tiek pierādīts, ka subsīdijas vairs nedod nekādu labumu attiecīgajiem eksportētājiem.

188 Šajā gadījumā, ņemot vērā aplūkotā finansiālā ieguldījuma būtību, tā sniegtās priekšrocības, maksājot cenu, kas ir mazāka par pienācīgo, par dzelzsrūdas piegādi, var atšķirties atkarībā no to svarīguma vai pat īslaicīgi nepastāvēt, jo šī priekšrocība praktiski ir atkarīga no dzelzsrūdas cenām pasaules tirgū, ko atspoguļo Austrālijas tirgus un kas ir svārstīgas. Tomēr jākonstatē, ka savukārt eksporta ierobežojumi, kas veido šo finansiālo ieguldījumu, ir pastāvīgi. Tādējādi iespējamā priekšrocības izzušana uz konkrētu laiku neko neliecina par tās esamību nākotnē. Tādēļ nebūtu saderīgi novērst kompensācijas maksājumu noteikšanu, jo tajā laikā, kad tie būtu jānosaka, "pienācīgu" cenu svārstības izraisītu pagaidu priekšrocības izzušanu, ko varētu tiesiski konstatēt attiecībā uz izmeklēšanas laikposmu.

189 Faktiski, kā norāda Komisija, tik ilgi, kamēr turpina pastāvēt tiesiskais regulējums, ar kuru ir noteikti aplūkotie eksporta ierobežojumi, nevar tikt izslēgts, ka tuvā nākotnē starptautiskās cenas atkal paaugstināsies, reaģējot uz dzelzsrūdas starptautiskā pieprasījuma un piedāvājuma svārstībām, vai ka Indijas cenas samazināsies un tādējādi no jauna pastāvēs priekšrocības.

190 Pretēji prasītāju apgalvotajam, ekspertu grupas ziņojums strīdā "Japāna – DRAM" (skat. šī sprieduma 185. punktu) nepamato to pieņēmumu. Šis strīds attiecās uz vienreizējām subsīdijām, un radās jautājums, vai šīs subsīdijas joprojām radīja iedarbību kompensācijas pasākumu noteikšanas brīdī. Kā norādīja ekspertu grupa, nebija iemesla uzskatīt, ka izmeklēšanas iestādei bija jāveic jauna izmeklēšana šajā noteikšanas brīdī, lai apstiprinātu subsidēšanas turpināšanos, kuras esamība tika konstatēta laikposmā, uz ko attiecas izmeklēšana, jo tas būtu pretrunā pašam laikposmu, uz kuriem attiecas izmeklēšana, izmantošanas mērķim.

191 Attiecībā uz jautājumu par to, vai, kā to apgalvo prasītājas, Komisijai bija pienākums pierādīt, pirmkārt, ka attiecīgie dzelzsrūdas cenas līmeņi pasaules tirgū un Indijas tirgū bija galvenais iemesls, kuru dēļ *Jindal Saw* vairs nepiegādāja dzelzsrūdu Indijai, un, otrkārt, ka dzelzsrūdas cenas paaugstināšanās pasaules tirgū liktu *Jindal Saw* no jauna iegūt dzelzsrūdu, ko tā izmantotu Indijas tirgū, jānorāda, ka neapšaubāmi Komisijai ir jāpierāda, ka izmeklēšanas laikposmā pastāv subsīdija. Tomēr, ja pēc šī laikposma atbalsta saņēmējs apgalvo, ka subsīdija vairs nepastāv, vai vismaz, ka tas no tās vairs negūst priekšrocības, notiek pierādīšanas pienākuma pāreja.

192 Tādējādi, ja, kā tas ir šajā lietā, uzņēmums apgalvo, ka tas necenšas iegūt izejvielas par labāko cenu, kādu tas varētu sasniegt, kas būtu pretrunā jebkādai saimnieciskai loģikai, tam vismaz ir jāsniedz pārliecinoši skaidrojumi, kas pierāda šo faktu, ko prasītājas nav izdarījušas, jo tās nav norādījušas, kāda iemesla dēļ *Jindal Saw* būtu atteicies apgādāt Indijas tirgu gadījumā, ja aplūkoto eksporta ierobežojumu dēļ dzelzsrūdas cenas tajā no jauna būtu zemākas nekā cenas pasaules tirgū.

193 Ņemot vērā šos apstākļus, kā nepamatots ir jānoraida arī ceturtā pamata pirmās daļas otrais iebildums, un līdz ar to ir jānoraida pirmā daļa kopumā.

– Par ceturtā pamata otro daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpts pamatregulas 3. panta 2. punkts un 6. panta d) punkts un attiecīgi šīs pašas regulas 15. panta 1. punkta trešā daļa

194 Saistībā ar ceturtā pamata otro daļu, kuru veido trīs iebildumi, prasītājas apgalvo, ka, kļūdaini aprēķinot priekšrocību, kas, iespējams, ir piešķirta ar aplūkoto finansiālo ieguldījumu, Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 2. punktu un 6. panta d) punktu un attiecīgi minētās regulas 15. panta 1. punkta trešo daļu.

195 Kā tika atgādināts šī sprieduma 177. punktā, pamatregulas 3. pantā ir paredzēts, ka subsīdija pastāv, ja ir valdības "finansiālais ieguldījums" un ja tādējādi ir piešķirta "priekšrocība". Minētās regulas 6. un 7. pantā ir precizēti saņēmējam piešķirtās "priekšrocības" aprēķināšanas noteikumi.

196 Attiecībā uz finansiālo ieguldījumu, ko veido valdības piegādātas preces, pamatregulas 6. panta d) punktā būtībā ir paredzēts, ka šāda piešķiršana rada priekšrocību, ja tā tiek veikta par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo.

197 Šajā pašā tiesību normā ir paredzēti noteikumi, kas piemērojami gadījumos, kad piegādes valstī nepastāv tirgus nosacījumi, kurus var izmantot par pienācīgu atsauci, nosakot atbilstīgu atlīdzības līmeni par attiecīgo ražojumu. Šādā gadījumā vai nu attiecīgajā valstī dominējošie noteikumi un nosacījumi tiek pielāgoti, pamatojoties uz izmaksām, cenām un citiem faktiskiem faktoriem, kas pieejami šajā valstī, atbilstoši pienācīgai summai, kas atspoguļo normālus tirgus nosacījumus, vai arī tiek izmantoti noteikumi un nosacījumi, kas dominē citas valsts tirgū vai pasaules tirgū un kas ir pieejami saņēmējam.

198 Šajā lietā, kā izriet no apstrīdētās regulas 230. un 231. apsvēruma, Komisija saņēmējiem piešķirtās priekšrocības esamību noteica, aprēķinot, pirmkārt, vidējo svērto pirkuma cenu dzelzsrūdai, kuru izmeklēšanas laikposmā iegādājās abi attiecīgā ražojuma Indijas ražotāji eksportētāji, kuri sadarbojās izmeklēšanā. Šī vidējā svērtā pirkuma cena tika aprēķināta par katru mēnesi, pamatojoties uz cenu dzelzsrūdas piegādei no raktuvēm uz ražotni Indijā. Minētajā pirkuma cenā bija iekļautas transporta izmaksas, kas tika ņemtas vērā atkarībā no vidējām šo abu ražotāju eksportētāju attiecīgajām transporta izmaksām. Vidējā pirkuma cena ir pamatota ar cenu un apmēru, kas minēts abu Indijas ražotāju iesniegto rēķinu sarakstā, kas sadalīts pa darījumiem, izmantojot dažus pielāgojumus, kas tika uzskatīti par piemērotiem (skat. minētās regulas 232., 254., 257. un 260. apsvērumu), īpaši saistībā ar vidējām pārvadājuma izmaksām, lai varētu noteikt vidējo pirkuma cenu dzelzsrūdai, kas piegādāta līdz rūpnīcai.

199 Otrkārt, Komisija noteica piemērotu references cenu, lai salīdzinoši noteiktu, vai pastāv priekšrocība. Šim nolūkam, konstatējusi, ka aplūkotie eksporta ierobežojumi dzelzsrūdai attiecās uz visiem darījumiem Indijas tirgū un ka nav iespējams noteikt, kādas būtu bijušas pirkuma cenas šajā tirgū šo ierobežojumu neesamības gadījumā, tā nolēma par atsauci izmantot citas valsts tirgū vai pasaules tirgū dominējošos nosacījumus, kas pieejami saņēmējam atbilstoši pamatregulas 6. panta d) punkta otrās daļas ii) punktam (skat. apstrīdētās regulas 235.–240. apsvērumu).

200 Šajā lietā Komisija nolēma atsaukties uz Austrālijā piemērotajām cenām, kas netiek apstrīdēts šajā lietā. Tā kā Komisijas rīcībā nebija cenu pēc izvešanas no raktuvēm Austrālijā un ņemot vērā, ka Indijas cenas ietvēra arī transportēšanas izmaksas no raktuvēm uz ražotni, tā atzina par pareizu iekļaut tajās arī transportēšanas izmaksas, kas būtu jāsedz Austrālijas dzelzsrūdas pircējam par transportu no Austrālijas raktuvēm, lai salīdzinājums tiktu veikts tajā pašā tirdzniecības līmenī; tā kā trūka attiecīgo datu, šīs izmaksas tika aizstātas ar transportēšanas izmaksām no raktuvēm uz ostu (skat. apstrīdētās regulas 241. apsvērumu).

201 Treškārt, uz šī pamata Komisija salīdzināja "Indijas [vidējās] iekšzemes cenas dzelzsrūdai, kas no Indijas raktuves nogādāta Indijas rūpnīcā" (taču nav izkrauta rūpnīcā) un "Austrālijas iekšzemes cenas dzelzsrūdai, kas nogādāta no raktuves ostā" (taču nav izkrauta ostā) (skat. apstrīdētās regulas 255. apsvērumu). Tā uzskata, ka starpība starp šīm abām pirkuma cenām, to reizinot ar dzelzsrūdas apjomiem, kas tika iegādāti izmeklēšanas laikposmā un patērēti attiecīgā ražojuma ražošanai, raksturo "ietaupījumu", ko šī ražojuma Indijas ražotāji ieguva, iepērkot dzelzsrūdu Indijas izkropļotajā tirgū, salīdzinājumā ar cenu, kas tiem būtu jāmaksā bez šādiem traucējumiem. Šī kopsumma raksturojot priekšrocības, ko Indijas ražotājiem piešķīra Indijas valdība izmeklēšanas laikposmā (skat. minētās regulas 258., 259. un 261. apsvērumu).

202 Ceturtkārt, lai noteiktu subsīdijas likmi katram Indijas ražotājam, kas bija sadarbojies izmeklēšanā, Komisija šādi iegūto kopējo subsīdijas apmēru salīdzināja ar attiecīgā ražojuma kopējo apgrozījumu izmeklēšanas laikposmā, piemērojot pamatregulas 7. panta 2. punktu, uzskatot, ka subsīdija sniedza priekšrocības visai attiecīgā ražojuma produkcijai, nevis tikai eksportam paredzētajai produkcijai (skat. apstrīdētās regulas 262. apsvērumu). Subsīdijas likme attiecībā uz *Jindal Saw* tika noteikta 3,91 % apmērā (skat. šīs pēdējās minētās regulas 271. apsvērumu).

203 Ar pirmo iebildumu prasītājas apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 2. punktu un 6. panta d) punktu, ciktāl tā noteica piešķirto priekšrocību *Jindal Saw*, nepaļaujoties uz faktiskajām izmaksām, ko pēdējā norādīja kā "cenu pēc izkraušanas", kurā ietilpst pirkuma cena dzelzsrūdai, kā arī transportēšanas izmaksas no raktuvēm līdz tās ražotnei Indijā. Prasītājas uzskata, ka Komisija nevarēja pamatoties uz vidējo pirkuma cenu, iekļaujot "vidējās svērtās parastās transportēšanas izmaksas no raktuvēm uz ražotni" Indijā.

204 Komisija, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šī iebilduma pamatotību, norādot, pirmkārt, ka vidējās pirkuma cenas dzelzsrūdai Indijā, ieskaitot transporta izmaksas, kas noteiktas, pamatojoties uz vidējām transporta izmaksām, ko sedza abi Indijas ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās izmeklēšanā, aprēķināšanas mērķis bija noteikt, kāda būtu bijusi dzelzsrūdas cena no jebkuras Indijas raktuves, un, otrkārt, ka, salīdzinot ar atbilstošu references cenu, kas piemērota ārpus Indijas, jebkuras citas metodes izmantošana mākslīgi radītu priekšrocības vai neizdevīgu stāvokli šiem ražotājiem eksportētājiem atkarībā no to faktiskajām loģistikas izmaksām un attālumu starp to ražotnēm un raktuvēm, kurās tie iegūst dzelzsrūdu.

205 Līdz ar to ir jāizvērtē, vai šajā lietā Komisija varēja likumīgi konstatēt priekšrocības pastāvēšanu attiecībā uz katru no abiem Indijas ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās izmeklēšanā, ņemot vērā vidējo pirkuma cenu dzelzsrūdai Indijā, kas iekļautu nevis faktiskās transporta izmaksas katram no minētajiem ražotājiem eksportētajiem, bet gan "vidējās svērtās parastās transportēšanas izmaksas", ko aprēķina, pamatojoties uz to norādītajām transporta izmaksām.

206 Nosakot, vai pamatregulas 6. pants, jo īpaši tā d) apakšpunkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka Komisijai ir pienākums ņemt vērā, ja iespējams, atsevišķu cenu, ko samaksājis katrs ražotājs eksportētājs, aprēķinot priekšrocību, vai arī tā var aprēķināt šo priekšrocību, pamatojoties uz vidējo cenu, kas ietver transporta izmaksas, kas atbilst vidējam rādītājam, pamatojoties uz izmaksām, kas radušās ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās izmeklēšanā, ir nepieciešams veikt šīs tiesību normas formulējuma, konteksta un mērķa analīzi.

207 Vispirms ir jānorāda, ka pamatregulas 6. panta nosaukums ir "Saņēmējam piešķirtā ieguvuma aprēķināšana". Jēdziens "saņēmējs", kas tiek lietots vienskaitlī, no jauna ir atrodams šī panta ievadteikumā. Turklāt no formulējuma "saņēmējam piešķirtais labums" izriet, ka priekšrocības esamības noteikšana īpaši attiecas uz fizisku vai juridisku personu. No tā izriet, ka priekšrocība ir jānosaka un jāaprēķina katram saņēmējam atbilstīgi tā situācijai.

208 Turklāt no pamatregulas 5. panta izriet, ka minētās regulas 6. pantā ir noteikti pamatprincipi subsīdijas apmēra aprēķināšanai saskaņā ar "saņēmējam piešķirto labumu". Minētie pamatprincipi attiecas uz finansiālo ieguldījumu, kas piešķirts kā valdības veikta kapitāla daļu iegāde, aizdevumi, aizdevumu garantijas, kā arī preču piegāde vai preču un pakalpojumu iegāde. Saskaņā ar šiem pamatprincipiem priekšrocība pastāv, ja, konkrēti, saņēmējs ir saņēmis finansiālu ieguldījumu saskaņā ar daudz izdevīgākiem nosacījumiem nekā tie, kas viņam ir pieejami tirgū.

209 Īpaši attiecībā uz preču piegādi pamatregulas 6. panta d) punktā ir paredzēts, ka priekšrocība pastāv vienīgi tad, ja "nodrošināšana [tiek] veikta par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo", "atlīdzības atbilstību [nosakot], ņemot vērā tos tirgus nosacījumus, kas ir pārsvarā, tostarp cenu, kvalitāti, pieejamību, pieprasījumu, piegādes maksu un citus pirkšanas vai pārdošanas nosacījumus".

210 No šī formulējuma izriet, ka "priekšrocību" noteikšana ietver salīdzinājumu un ka tajā, tā kā tās mērķis ir novērtēt maksātās cenas atbilstību, salīdzinot ar normāliem tirgus apstākļiem galvenokārt piegādes valstī, ir jāņem vērā visi izmaksu elementi, ko saņēmējam rada valdības nodrošinātās preces saņemšana. "Priekšrocība" saņēmējam var būt vienīgi tad, ja, pateicoties valdības finansiālajam ieguldījumam, saņēmējs atrodas labākā situācijā nekā tad, ja ieguldījuma nebūtu. Tādējādi no šīs tiesību normas izriet, ka, ciktāl iespējams, metodei, ko Komisija izmantojusi, lai aprēķinātu priekšrocības, jāļauj atspoguļot saņēmējam faktiski piešķirtās priekšrocības.

211 Tomēr ir jākonstatē, ka metode, ko Komisija izmantojusi šajā gadījumā apstrīdētajā regulā, atšķiras no šī mērķa. Tā neļauj Komisijai pārbaudīt, vai priekšrocība tika faktiski piešķirta katram no šiem ražotājiem eksportētājiem un vai viens konkrēts ražotājs eksportētājs valdības finansiālā ieguldījuma dēļ patiešām atrodas labākā situācijā nekā tad, ja ieguldījuma nebūtu. Tādējādi, ņemot vērā šo divu ražotāju eksportētāju vienīgās vidējās transporta izmaksas, Komisija nevar izslēgt iespēju, ka kāds no tiem nesaņem priekšrocību, īpaši tādēļ, ka faktiskās tam radušās transporta izmaksas ir tādas, ka tās atceļ jebkādu priekšrocību, kas ir saistīta ar paša ražojuma mazāku cenu.

212 Kā izriet no pamatregulas 3. panta 1. un 2. punkta, vienīgi gadījumos, kad valdības finansiālais atbalsts rada reālu priekšrocību ražotājam eksportētājam, tiek uzskatīts, ka pastāv subsīdija attiecībā uz šo ražotāju eksportētāju.

213 No tā izriet, ka, ņemot vērā tā formulējumu, mērķi un kontekstu, pamatregulas 6. pantu tādā situācijā kā šajā lietā, kurā ir tikai trīs identificēti ražotāji eksportētāji un kurā divi no tiem ir sadarbojušies izmeklēšanā, nevar interpretēt tādējādi, ka Komisija var aprēķināt katram no abiem ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies izmeklēšanā, piešķirto priekšrocību, pamatojoties uz vidējo pirkuma cenu, ieskaitot transporta izmaksas, kas atbilst vidējai cenai, pamatojoties uz izmaksām, kas radušās šiem diviem ražotājiem eksportētājiem, nevis pamatojoties uz katra no tiem faktiski samaksāto cenu, tostarp to faktisko transporta cenu.

214 Šādos apstākļos jānorāda, ka nevar tikt izslēgts, ka šāds individuālas priekšrocības aprēķins varētu likt konstatēt, ka *Jindal Saw* nesaņēma priekšrocību pēc tam, kad tika noteikti aplūkotie eksporta ierobežojumi, un tādējādi nebija ar minētajiem ierobežojumiem saistītu subsīdiju, ciktāl tas attiecas uz šo ražotāju eksportētāju, ņemot vērā pamatregulas 3. pantā paredzētos nosacījumus.

215 Šo secinājumu nevar atspēkot Komisijas izvirzītie argumenti.

216 Tā tas ir, pirmkārt, argumenta dēļ, ka izmantotā metode esot bijusi pamatota ar nepieciešamību salīdzināt references cenu, kas noteikta, pamatojoties uz vidējo rādītāju, salīdzinot ar citu cenu, kam būtu jābūt vidējai cenai.

217 Fakts, ka Komisijai bija jāizmanto references cena ārpus Indijas, piemērojot pamatregulas 6. panta d) punkta ii) apakšpunktu, nekādi nenozīmē, ka tai būtu jāaprēķina vidējā dzelzsrūdas iepirkuma cena Indijā, pamatojoties uz jebkuru Indijas raktuvi.

218 Pamatregulā nav noteikta nekāda atšķirība attiecībā uz priekšrocības aprēķinu gadījumos, kad Komisijai ir jāizmanto šīs tiesību normas piemērošana.

219 Šajā ziņā nevar atbalstīt argumentāciju, kuru Komisija izvirzījusi savās atbildēs uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem saistībā ar procesa organizatoriskajiem pasākumiem, saskaņā ar kuriem tas, ka pamatregulas 6. panta d) punktā ir izmantots formulējums "pastāvošie apstākļi", no vienas puses, un "dominējošie apstākļi", no otras puses, kas attiecīgi ir ietverti minētā d) punkta ii) apakšpunkta pirmajā un otrajā daļā, nozīmējot, ka references cena ne vienmēr attiecas uz ražotāja eksportētāja konkrēto situāciju, bet var atsaukties uz dominējošiem tirgus apstākļiem. Aplūkotie noteikumi abos gadījumos attiecas uz nosakāmo refetences cenu, nevis uz cenu, ko maksā finansiālā ieguldījuma, kas izpaužas kā preču nodrošināšana, saņēmējs, kas ir jāsalīdzina ar references cenu, lai noteiktu, vai saņēmējs faktiski iegūst labāku cenu par to, ko tas būtu ieguvis tirgū bez valdības intervences. Tomēr no tā nekādi neizriet, ka, nosakot, vai saņēmējs par preču iegādi, ko nodrošina valdība, ir samaksājis cenu, kas ir mazāka par atbilstīgo, ir jāņem vērā vienīgi saņēmēja samaksātas cenas, kas atspoguļo "pastāvošos apstākļus" vai "dominējošos apstākļus" tirgū.

220 Otrkārt, kā norāda prasītājas, faktiski radušos transporta izmaksu, kas ir atkarīgas no tā faktiskajām loģistikas izmaksām un attāluma, kas šķir tā ražotni no raktuvēm, kurās tas iegūst dzelzsrūdu, izmantošana, lai izvērtētu iespējamās priekšrocības attiecībā uz katru ražotāju eksportētāju esamību, nerada mākslīgu priekšrocību vai neizdevīgu stāvokli. Nepastāvot iespējamām subsīdijām, katram ražotājam eksportētājam būtu vienādas priekšrocības vai neizdevīgs stāvoklis, ciktāl viņam būtu bijušas tādas pašas transporta izmaksas.

221 Treškārt, no Apelācijas iestādes ziņojuma lietā "Amerikas Savienotās valstis – oglekļa tērauds – Indija" (skat. šī sprieduma 160. punktu) nevar secināt, ka Komisijai bija pienākums veikt salīdzinājumu, pamatojoties uz vienu vidējo cenu Indijas ražotājiem eksportētājiem.

222 Gluži pretēji, no Apelācijas iestādes ziņojuma šajā lietā izriet, ka izmeklēšanas iestādei ir jābūt iespējai pielāgot references cenu, lai tā atspoguļotu tirgus apstākļus. Minētajā strīdā references cena, ko izvēlējās izmeklēšanas iestāde, atspoguļoja piegādes veidu, kas skāra ļoti maz darījumu to sniegšanas valstī un tādējādi neatspoguļoja piegādes izmaksas, kas parasti ir piemērojamas attiecīgajai precei. Apelācijas iestāde uzskatīja, ka šādā gadījumā izmeklēšanas institūcijas izmantotajai metodei, lai aprēķinātu "priekšrocības", ir jāļauj veikt references cenas pielāgojumus, lai tā atspoguļotu piegādes izmaksas, kas ir pietiekami pietuvinātas piegādes izmaksām, kas ir vispārēji piemērojamas attiecīgajai precei piegādes valstī. Jākonstatē, ka tādā situācijā kā šajā lietā, kad bija tikai divi ražotāji eksportētāji, kuri ne vienmēr izmantoja vienu un to pašu piegādes veidu, nekas šajos apsvērumos netraucēja Komisijai noteikt divas references cenas, kas tai būtu ļāvis veikt salīdzinājumu, pamatojoties uz pirkšanas cenu, ieskaitot katra ražotāja eksportētāja faktiskās transporta izmaksas.

223 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Komisija attiecībā uz *Jindal Saw* ir konstatējusi priekšrocības esamību, kas izriet no aplūkotajiem eksporta ierobežojumiem, pārkāpjot pamatregulas 6. panta d) punktu.

224 Šajā lietā, kā tas izriet no šā sprieduma 214. punktā izdarītā secinājuma, šī kļūda varēja novest pie secinājuma, ka *Jindal Saw* saņēma priekšrocību, pamatojoties uz aplūkoto eksporta ierobežojumu ieviešanu, šādai priekšrocībai nepastāvot.

225 Kā izriet no Komisijas 2018. gada 25. maija atbildēm uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem, *Jindal Saw* faktiski radušās transporta izmaksas bija augstākas par tām, kuras Komisija ņēma vērā kā vidējo rādītāju un kas bija iekļautas vidējās dzelzsrūdas pirkuma cenas Indijā aprēķinā. Šīs atšķirīgās transporta izmaksas nozīmē, ka cena, par kādu *Jindal Saw* iepirka dzelzsrūdu Indijas tirgū, patiesībā bija lielāka nekā vidējā pirkuma cena, ko Komisija izmantoja, lai noteiktu atlīdzības līmeni, kas neizbēgami ietekmēja priekšrocības, ko varēja piešķirt šim ražotājam eksportētājam.

226 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka minētā kļūda var likt apšaubīt apstrīdētās regulas tiesiskumu, padarot par spēkā neesošu visu Komisijas analīzi par pašu subsīdijas esamību, tādējādi Komisija nav likumīgi pamatojusi savu secinājumu, saskaņā ar kuru attiecīgā ražojuma, ko ražojusi *Jindal Saw*, importam ir jānosaka kompensācijas maksājums (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, T-192/08, EU:T:2011:619, 119. punkts un tajā minētā judikatūra).

227 Līdz ar to ir jāapmierina ceturtā pamata otrās daļas pirmais iebildums un nav nepieciešams lemt par šīs daļas otro un trešo iebildumu, ar kuriem tiek attiecīgi apgalvots, ka ir pārkāpts pamatregulas 3. panta 2. punkts un 6. panta d) punkts, ciktāl Komisija esot kļūdaini izlases kārtā izvēlējusies atsevišķus *Jindal Saw* piegādes izmaksu elementus, aprēķinot standarta vidējās transporta izmaksas, un šīs regulas 15. panta 1. punkta trešā daļa, ciktāl Komisijas noteiktais kompensācijas maksājums pārsniedzot kompensējamo subsīdiju apjomu.

Par piekto pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpts pamatregulas 8. panta 1., 2. un 5. punkts un 15. panta 1. punkta trešā daļa

228 Piektā pamata ietvaros kurš ir jāpārbauda, ciktāl tas varētu izraisīt plašāku apstrīdētās regulas atcelšanu, prasītājas apgalvo, ka Komisija kaitējuma Savienības ražošanas nozarei esamības noteikšanu nav pamatojusi ar tiešiem pierādījumiem un objektīvu pārbaudi. Tās apgalvo, ka, lai analizētu subsidētā importa ietekmi uz līdzīgo ražojumu cenām Kopienas ražošanas nozarei un, konkrētāk, lai noteiktu attiecīgā ražojuma cenu samazinājumu salīdzinājumā ar līdzīgu šīs ražošanas nozares ražojumu, Komisija nav veikusi cenu salīdzinājumu nedz tajā pašā tirdzniecības līmenī, nedz piemērotā tirdzniecības līmenī, pārkāpjot pamatregulas 8. panta 1. un 2. punktu.

229 Prasītājas uzskata, ka Komisija esot izmantojusi secinājumus, kas izriet no attiecīgā ražojuma cenu samazinājuma aprēķina, lai noteiktu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei un konstatētu cēloņsakarību starp šī ražojuma importu un šo kaitējumu, kā arī lai aprēķinātu kaitējuma starpību. Līdz ar to cenu samazinājumā pieļautās aprēķinu kļūdas esot ietekmējušas citus apstrīdētās regulas elementus. Konkrētāk, kaitējuma starpības noteikšanas pārmērīgā līmenī sekas esot bijušas tādas, ka šajā regulā noteiktais kompensācijas maksājums pārsniedzot maksājumu, kas būtu pietiekams, lai novērstu minētajai ražošanas nozarei radīto kaitējumu, pārkāpjot pamatregulas 15. panta 1. punkta trešo daļu.

230 Komisija, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šī pamata pamatotību. Tā norāda, ka prasītāju argumentiem trūkst precizitātes. Turklāt pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, cenu samazinājums esot aprēķināts, pamatojoties uz cenu salīdzinājumu vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī un atbilstīgā līmenī.

231 Komisija norāda, ka pamatregulā nav definēts veids, kā jāaprēķina cenu samazinājums, un arī judikatūrā nav paredzēta īpaša metodoloģija tā aprēķināšanai.

232 Komisija turklāt atgādina, ka visus datus, kas tika izmantoti, aprēķinot cenu samazinājumu, ir sniegušas ieinteresētās personas.

233 Turklāt Komisija apgalvo, ka no pamatregulas, kā tā ir interpretēta judikatūrā, neizriet, ka cenu samazinājuma aprēķina pamatā vajadzētu būt faktiskajām cenām, lai atspoguļotu faktisko konkurenci tirgū un klienta perspektīvu, kā to apgalvo prasītājas.

234 Visbeidzot, Komisija apgalvo, ka katrā ziņā aplūkotais importa cenu samazinājums ir tikai viens no rādītājiem, kas liecina par būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, ka secinājumi saistībā ar cenu samazinājumu, ciktāl tas attiecas uz citu Indijas ražotāju eksportētāju, kurš ir sadarbojies izmeklēšanā, nav tikuši apstrīdēti un ka cēloņsakarības starp aplūkoto importu un kaitējumu minētajai ražošanas nozarei analīzes pamatā ir apsvērumi, kas attiecas ne tikai uz cenām, bet arī uz apjomu, kas pats par sevi ir pietiekams pamats, lai secinātu, ka pastāv cēloņsakarība.

235 Ar šo pamatu prasītājas precīzi norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdas, aprēķinot cenu samazinājumu, kas esot pamatregulas 8. panta pārkāpums un ietekmējot apstrīdētās regulas spēkā esamību.

236 Jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 8. panta 1. punktu kaitējuma Savienības ražošanas nozarei esamības noteikšanu pamato ar tiešiem pierādījumiem un tajā ietver objektīvu izpēti, pirmkārt, attiecībā uz subsidētā importa apjomu un šī importa iespaidu uz līdzīgu ražojumu cenām Savienības tirgū un, otrkārt, šo importu ietekmi uz minēto ražošanas nozari.

237 Konkrētāk, attiecībā uz subsidētā importa iespaidu uz cenām pamatregulas 8. panta 2. punktā ir paredzēts pienākums izvērtēt, vai šis imports ir realizēts par ievērojami zemākām cenām, salīdzinot ar līdzīgu Savienības ražošanas nozares izstrādājumu cenām, vai arī šāda importa dēļ kā citādi ievērojami samazinās cenas vai arī ievērojami tiek kavēts cenu pieaugums, kas citādi būtu noticis.

238 Pamatregulā nav ietverta cenu samazinājuma definīcija un nav paredzēta metode tās aprēķināšanai.

239 Aplūkotais importa cenu samazinājuma aprēķins saskaņā ar pamatregulas 8. panta 1. un 2. punktu tika veikts, lai noteiktu kaitējumu, kas Savienības ražošanas nozarei radies šī importa dēļ, un tas plašāk tiek izmantots, lai novērtētu šo kaitējumu un noteiktu kaitējuma starpību, proti, minētā kaitējuma novēršanas līmeni. Pienākums veikt objektīvu pārbaudi par subsidēta importa ietekmi, kas ir noteikts minētajā 8. panta 1. punktā, liek veikt taisnīgu salīdzināšanu starp attiecīgā ražojuma cenu un minētās ražošanas nozares līdzīga ražojuma cenu gadījumā, ja tirdzniecība tiek veikta Savienības teritorijā. Lai nodrošinātu taisnīgu salīdzinājumu, šīs cenas ir jāsalīdzina tādā pašā tirdzniecības līmenī. Cenu salīdzināšana, kas veikta starp cenām, kas iegūtas dažādos tirdzniecības līmeņos, proti, neiekļaujot visas vērā ņemamās ar tirdzniecības līmeni saistītās izmaksas, noteikti radīs mākslīgus rezultātus, kas neļaus veikt pareizu Savienības ražošanas nozares kaitējuma novērtējumu. Šāds godīgs salīdzinājums ir šai ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma aprēķina tiesiskuma nosacījums (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 17. februāris, *Zhejiang Xinshiji Foods* un *Hubei Xinshiji Foods*/Padome, T-122/09, nav publicēts, EU:T:2011:46, 79. un 85. punkts).

240 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 293. apsvērumu cenu samazinājuma starpība šajā gadījumā tika aprēķināta šādi:

"Pamatojoties uz datiem, ko iesniedza ražotāji eksportētāji un Savienības ražošanas nozare, Komisija noteica cenu samazinājumu izmeklēšanas periodā, salīdzinot:

a) katra Savienības ražotāju ražojuma veida vidējās svērtās pārdošanas cenas nesaistītiem pircējiem Savienības tirgū, koriģētas, lai iegūtu EXW cenu, ar

b) attiecīgajām katra ražojuma veida vidējām svērtajām cenām, kas jāmaksā pirmajam neatkarīgajam pircējam Savienības tirgū par importu no tiem Indijas ražotājiem, kuri sadarbojās, un kas noteiktas kā izmaksu, apdrošināšanas un kravu pārvadājumu summa (CIF), ar atbilstīgām korekcijām attiecībā uz pēcimporta izmaksām."

241 No apstrīdētās regulas 382. apsvēruma izriet, ka šīs regulas 293. apsvēruma b) punktā norādītās cenas atbilst eksporta cenai, kāda tika izveidota antidempinga procedūras laikā.

242 Turklāt apstrīdētās regulas 301. apsvērumā Komisija secināja, ka par attiecīgo ražojumu, kuru ražojusi *Jindal Saw* un kas pārdots Savienībā, vidējā svērtā cenu samazinājuma starpība bija 30,9 %, proti, ka cenas, par kādām *Jindal Saw* šo ražojumu pārdeva Savienībā, bija par 30,9 % zemākas salīdzinājumā ar līdzīga ražojuma cenām Savienības ražošanas nozarē.

243 Tādējādi no apstrīdētās regulas 293. apsvēruma, šķiet, izriet, ka cenu salīdzinājums tika veikts vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī, proti, ņemot vērā EXW cenu līmeni Savienības ražošanas nozaru tirdzniecībai un CIF cenas *Jindal Saw* tirdzniecībai. Tomēr, pamatojoties uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva saistībā ar procesa organizatoriskajiem pasākumiem, Komisija norādīja, ka patiesībā šajā salīdzinājumā tika ņemts vērā, pirmkārt, attiecībā uz minēto ražošanas nozari vai nu ražošanas struktūru EXW cenas, ja tās pārdeva tieši neatkarīgajiem pircējiem, vai arī pārdošanas struktūru EXW cenas un, otrkārt, attiecībā uz *Jindal Saw* – CIF cena, kas atbilst eksporta cenai, kas izveidota paralēlajā antidempinga procedūrā, lai noteiktu dempinga starpību, ņemot vērā dažādus pielāgojumus, kuri tostarp paredzēti, lai pierādītu attiecīgā ražojuma eksporta cenu pirms jebkādas *Jindal Saw* pārdošanas struktūru iesaistīšanās.

244 Komisija šajā ziņā apgalvo, ka pārdošanas apjomi, ko veica Savienības ražošanas nozares pārdošanas struktūras, esot jāuzskata par tirdzniecību, kas "līdzinās EXW", tādējādi tie pareizi tika ņemti vērā kā minētās ražošanas nozares līdzīga ražojuma "EXW" pārdošanas apjomi, aprēķinot cenu samazinājumu. Tāpēc salīdzinājums starp cenām esot veikts starp cenām, kas atbilst vienam un tam pašam tirdzniecības līmenim.

245 Šo pieņēmumu nevar atbalstīt.

246 Lai gan Komisija apstrīdētās regulas 293. apsvērumā un tiesas sēdē norādīja, ka tā, veicot salīdzinājumu, ir ņēmusi vērā Savienības ražošanas nozares cenas "EXW" līmenī, patiesībā tā salīdzināja tirdzniecības cenas pirmajiem minētās ražošanas nozares neatkarīgajiem pircējiem ar *Jindal Saw* CIF cenām.

247 Tā kā Komisija izmantoja tirdzniecības cenas pirmajiem Savienības ražošanas nozares līdzīga ražojuma neatkarīgajiem pircējiem, prasība salīdzināt cenas vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī tai lika tās attiecībā uz *Jindal Saw* ražojumiem salīdzināt ar tirdzniecības cenām pirmajiem neatkarīgajiem pircējiem.

248 Turklāt jākonstatē, ka tāda produktu tirdzniecība, kuru veic nevis tieši ražotājs, bet kas tiek veikta ar pārdošanas struktūru starpniecību, nozīmē, ka jāpastāv pašu šo struktūru izmaksām un peļņas normai, tādējādi cenas, kuras tās piemēro neatkarīgajiem pircējiem, parasti ir augstākas nekā cenas, ko piemēro ražotāji, tieši pārdodot šādiem pircējiem. Tādējādi šādu pārdošanas struktūru piemērotās cenas nevar pielīdzināt ražotāju piemērotajām cenām.

249 Līdz ar to cenu salīdzinājumam, kas veikts, aprēķinot cenu samazinājumu, veicot šī sprieduma 244. punktā minēto pielīdzināšanu starp pārdošanas struktūru piemērotām cenām neatkarīgiem pircējiem un cenām, ko piemēro ražotāji, tieši pārdodot šādiem pircējiem, vienīgi attiecībā uz Savienības ražošanas nozares līdzīgu ražojumu, Komisija šim ražojumam ņēma vērā paaugstinātu cenu, kas tādējādi nav labvēlīga *Jindal Saw*, kura lielāko daļu savas tirdzniecības veica Savienībā ar pārdošanas struktūru starpniecību un kuras situācija šajā ziņā atšķirās no cita ražotāja eksportētāja situācijas, kurš sadarbojās izmeklēšanā.

250 Turklāt pretēji tam, ko apgalvo Komisija, no 2011. gada 30. novembra sprieduma *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome un Komisija (T-107/08, EU:T:2011:704) neizriet, ka, runājot par attiecīgo ražojumu, tai būtu vajadzējis ņemt vērā laišanas brīvā apgrozībā cenu līmeni, kas šajā gadījumā atbilstu CIF cenai Indijas ražotāju eksportētāju ražojumiem.

251 No šī sprieduma 62. un 63. punkta izriet, ka šajā lietā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka cenām, kas izmantotas cenu samazinājuma aprēķinos, bija jābūt cenām, kas tika apspriestas ar neatkarīgiem pircējiem, proti, cenām, ko tie varēja ņemt vērā, lemjot par to, vai tie iegādāsies Savienības ražošanas nozares ražojumus vai aplūkoto ražotāju eksportētāju ražojumus, nevis starpposma cenām.

252 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, tā kā Komisija, nosakot Savienības ražošanas nozares līdzīga ražojuma cenu, ir ņēmusi vērā tirdzniecības cenas, ko piemēroja ar galveno Savienības ražotāju saistītas pārdošanas struktūras, neņemot vērā *Jindal Saw* pārdošanas struktūru tirdzniecības cenas, nosakot *Jindal Saw* ražotā attiecīgā ražojuma cenu, nevar uzskatīt, ka cenu samazinājuma aprēķins tika veikts, salīdzinot cenas vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī.

253 Tomēr, kā izriet no šī sprieduma 239. punkta, cenu salīdzinājums tādā pašā tirdzniecības līmenī ir attiecīgā ražojuma cenu samazinājuma aprēķināšanas tiesiskuma nosacījums. Tāpēc cenu samazinājuma aprēķins, ko veica Komisija saistībā ar apstrīdēto regulu, ir jāuzskata par tādu, kas ir pretrunā pamatregulas 8. panta 1. punktam.

254 Tādējādi ir pamatots prasītāju iebildums pret cenu samazinājuma aprēķinu, ciktāl tas attiecas uz *Jindal Saw* ražojumiem.

255 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, Komisijai pieļaujot kļūdu, aprēķinot attiecīgā ražojuma cenu samazinājumu attiecībā uz *Jindal Saw* ražojumiem, tika ņemts vērā minētās cenas samazinājums, kura nozīmība, pat esamība netika tiesiski pierādīta.

256 Tomēr apstrīdētās regulas 338. apsvērumā Komisija uzsvēra nozīmi, ko tā piešķīra cenu samazinājuma esamībai. Šīs regulas 339. un 340. apsvērumā tā uzskatīja, ka attiecīgā ražojuma pārdošanu par cenām, kas bija ievērojami zemākas nekā Savienības ražošanas nozares piemērotās cenas, ņemot vērā cenu samazinājumu vairāk nekā 30 % apmērā, izskaidroja, pirmkārt, pārdošanas apjoma un minētā ražojuma tirgus daļas palielināšanās un, otrkārt, minētās ražošanas nozares nespēja palielināt savu pārdošanas apjomu Savienības tirgū līdz līmenim, kas varētu nodrošināt ilgtspējīgu peļņas līmeni. Minētajā 340. apsvērumā tā turklāt konstatēja, ka imports par cenām, kas bija ievērojami zemākas par šīs ražošanas nozares cenām, būtiski samazināja cenas Savienības tirgū un tādējādi nepieļāva cenu paaugstinājumu, kas būtu noticis, ja nepastāvētu šāds imports, un konstatēja sakritību starp minēto importu par cenu, kas bija ievērojami zemāka par Savienības ražošanas nozares cenām, un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu.

257 No apstrīdētās regulas apsvērumiem, kas minēti šī sprieduma 256. punktā, izriet, ka šajā regulā aprēķinātais cenu samazinājums ir pamats secinājumam, ka attiecīgā ražojuma imports ir Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma pamatā. Tomēr saskaņā ar pamatregulas 1. panta 1. punktu un 8. panta 5. punktu cēloņsakarības esamība starp subsidēto importu un kaitējumu Savienības ražošanas nozarei ir nepieciešams priekšnosacījums kompensācijas maksājuma noteikšanai.

258 Turklāt, kā to apgalvo prasītājas saistībā ar šīs daļas trešo iebildumu, nevar izslēgt, ka, ja cenu samazinājums būtu aprēķināts pareizi, Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma starpība būtu noteikta zemākā līmenī par subsīdijas līmeni. Tomēr šādā gadījumā saskaņā ar pamatregulas 15. panta 1. punkta trešo daļu kompensācijas maksājuma apjoms būtu jāsamazina līdz līmenim, kas būtu pietiekams, lai novērstu minēto kaitējumu.

259 Tādējādi šis pamats, kas ir jāapmierina, attiecas uz vērtējumiem, kas veido nepieciešamo pamatu kompensācijas maksājuma noteikšanai *Jindal Saw* ražotā attiecīgā ražojuma importam, līdz ar to, ciktāl tā uz to attiecas, šī regula ir jāatceļ saskaņā ar šī sprieduma 226. punktā atgādināto judikatūru, un nav nepieciešams izskatīt sesto pamatu.

Par tiesāšanās izdevumiem

260 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus atbilstoši to prasījumiem.

261 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 3. punktam Vispārējā tiesa var nolemt, ka personai, kas iestājusies lietā un kas nav šā panta 1. un 2. punktā minētā persona, savi tiesāšanās izdevumi ir jāsedz pašai. Šīs lietas apstākļos ir jānolemj, ka persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

nosprież:

1) Atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/387 (2016. gada 17. marts), ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam, ciktāl šī regula attiecas uz *Jindal Saw Ltd.*

2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Jindal Saw* un *Jindal Saw Italia SpA* tiesāšanās izdevumus.

3) *Saint-Gobain Pam* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Pelikánová Valančius Nihoul

Svenningsen Öberg

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 10. aprīlī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture 2

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 4

Juridiskais pamatojums 5

Par 2017. gada 18. oktobra apsvērumu pieņemamību 5

Par lietas būtību 8

Par otro pamatu, ar kuru tiek apgalvots pamatregulas 10. panta pārkāpums un tiesību uz aizstāvību pārkāpums 8

Par septīto pamatu, ar kuru tiek apgalvots pamatregulas 30. panta 4. un 5. punkta pārkāpums un tiesību uz aizstāvību pārkāpums 9

Par pirmo pamatu par pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta pārkāpumu 13

– Par pirmā pamata pirmo daļu saistībā ar nepareiza juridiska kritērija piemērošanu, konstatējot "uzticēšanas" darbību, kā arī acīmredzamām kļūdām vērtējumā 13

– Par pirmā pamata otro daļu, ar kuru tiek apgalvota sajaukšana, piemērojot pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu, starp jēdzieniem "finansiāls ieguldījums" šīs tiesību normas izpratnē un "priekšrocība" minētā panta 2. punkta izpratnē 19

Par trešo pamatu, ar kuru tiek apgalvots pamatregulas 4. panta 1. punkta un 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpums 20

– Par trešā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz subsīdijas, piegādājot dzelzsrūdu, īpaša rakstura neesamību 21

– Par trešā pamata otro daļu, kas attiecas uz subsīdijas, kas izpaužas kā eksporta nodoklis dzelzsrūdai, īpašā rakstura neesamību 22

Par ceturto pamatu, ar kuru tiek apgalvots pamatregulas 3. panta 2. punkta, 6. panta d) punkta un 15. panta 1. punkta pārkāpums 23

– Par ceturtā pamata pirmo daļu, ar kuru tiek apgalvots pamatregulas 3. panta 2. punkta un 15. panta 1. punkta otrās daļas pārkāpums 23

– Par ceturtā pamata otro daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpts pamatregulas 3. panta 2. punkts un 6. panta d) punkts un attiecīgi šīs pašas regulas 15. panta 1. punkta trešā daļa 25

Par piekto pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpts pamatregulas 8. panta 1., 2. un 5. punkts un 15. panta 1. punkta trešā daļa 29

Par tiesāšanās izdevumiem 33